

EVANGHELISMUL DIN TIMPUL SFÂRȘITULUI

 Îți mulțumesc, Frate Orman.

Să ne aplecăm capetele doar pentru un moment acum pentru un cuvânt de rugăciune. Și în timp ce ne avem capetele aplecate, mă întreb dacă ar fi careva aici care ar avea o cerere specială și i-ar place să fie făcută cunoscut prin mână ridicată? Domnul vede lucrurile acestea, eu sunt sigur. Nădăjduind că El o va acorda.

² Tatăl nostru Ceresc, noi ne-am adunat în dimineața aceasta pentru nici un alt scop decât să mărim Numele Domnului nostru Isus. Și noi Îți mulțumim că noi deja am simțit Prezența Lui. Și eu sunt sigur că El se întâlnește cu noi, pentru că este promisiunea Lui, că, „Oriunde doi sau mai mulți sunt adunați împreună în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor.” Acum, noi am cere binecuvântările Tale, Doamne, asupra tuturor acestor cereri astăzi care au fost cunoscute acum prin ridicarea sus a mâinilor. Tu știi ce a fost sub mâna aceea, în inimă, și eu mă rog ca Tu să le răspunzi la fiecare și la toți.

³ Noi Îți mulțumim astăzi pentru prilejul să ne închinăm Ție. Noi Îți mulțumim pentru o biserică și pentru un popor și pentru frați de Credință scumpă asemănătoare. Și acum noi cerem ca Tu să ne dai dorințele inimii noastre astăzi, care este, să Te slujim. Hrănește-ne cu acea Mană ascunsă care Tu ai spus, în Biblie, că a fost dată, care a stat înapoi doar numai pentru preoțime. Și noi suntem învățați că noi suntem preoți ai lui Dumnezeu, oferind jertfe spirituale, care este, roada buzelor noastre, dând laudă Numelui Lui. Acum, ne rugăm ca Tu să ne binecuvântezi în partea de mai departe a acestui serviciu, să frângi Pâinea Vieții pentru noi. În Numele lui Isus. Amin.

⁴ Eu sunt bucuros să văd marea noastră familie iarăși înapoi în dimineața aceasta, și fericit să fiu aici cu voi. Și, de asemenea, străinii care sunt rămași în diferite părți ale țării, care se adună înăuntru cu noi duminică dimineața, sunt aici. Noi nu avem denominațiune. Și doar ne adunăm, oamenii care cred în Dumnezeu se adună împreună să se închine Domnului împreună, și oferim rugăciunile noastre lui Dumnezeu, ne facem mărturisirile noastre către El. Și fiecare duminică și fiecare zi noi mergem printr-un purgatoriu, aceea este, să ne curățim sufletele noastre prin Duhul Lui Sfânt, de păcatele noastre, încercând să trăim atât de evlavios cât știm noi cum în această epocă prezentă, așteptând după apariția Lui la orice timp. Și noi așteptăm după aceea la orice timp.

⁵ Acum, noi avem un—un mare program astăzi. Noi avem serviciile noastre de școală Duminicală în dimineața aceasta, și apoi deseară noi avem un—un program foarte special deseară. Bunul meu prieten, Fratele Joseph Boze, care, el nu este străin aici cu noi, dar eu cred că aceasta-i cam prima dată că el ne-a vizitat vreodată în biserică. Aceasta-i... Eu întotdeauna am avut două biserici din întreaga lume care eu călătoresc, care eu întotdeauna le numesc „biserici model,” și una din acelea era Fratele Joseph Boze, Biserica Philadelphiană în Chicago, Illinois, și cealaltă era Fratele Jack Moore, Shreveport, Louisiana. Eu am fost la bisericile acelea așa de mult încât când eu vin acasă din călătoriile misionare cineva spune, „Să nu sunați Jeffersonville să-l găsiți pe Fratele Branham, doar sunați la Chicago. Dacă el nu este acolo, ei bine, atunci sunați jos la Shreveport.” Eu am fost acolo așa de mult.

⁶ Joseph a plecat din Chicago. Aceasta ne-a zdrobit inimile, la început, când ne-am gândit că el va trebui să plece din Chicago, dar după rugăciune am aflat că a fost Dumnezeu care i-a dat o chemare. Și acest micuț prieten de-al meu a izbucnit afară într-o mare lucrare în Tanganyika și Kenya și Uganda, și el face un lucru grozav. Și noi simțim să ajutăm să-l suportăm în fiecare fel care noi putem în aceste adunări. Și am în plan, dacă aceasta va fi voia lui Dumnezeu, în acest ianuarie ce vine, să fiu cu el în școlile lui prin toată Africa acolo, așa cum noi mergem înainte în Africa de Sud de la școlile lui. Și el o să vă spună mai mult despre aceasta deseară în adresarea lui către biserică. El va vorbi această—această după-masă pe la, eu presupun pe la ora opt, așa de curând cum se termină preliminarile. Și apoi el are un film care veți fi fericiți să-l vedeți, eu sunt sigur. Și acel film este despre școlile lui în Africa, și ce a făcut Domnul pentru el doar în câțiva ani scurți. Este foarte încurajator pentru mine să arate ce... să vedem filmul, pentru că aceasta arată ce poate să facă Dumnezeu cu o persoană care va afla voia Lui și locul. După ce a așteptat cu anii să o afle, apoi să umble în calea în care l-a îndrumat Dumnezeu. Aduceți copiii împreună, prima parte din acesta este o parte foarte mică.

⁷ Așa cum voi știți, Joseph, mulți dintre voi, cam are un simț de glumă. Și eu presupun că el s-a gândit că eu o să mă uit la filmul lui, așa că el merge afară într-o noapte și a vrut să ia un film a unui leu. În Africa acolo, există o mulțime de lei. Astfel Joseph se duce afară și ia un leu. Și eu m-am gândit că acesta era cel mai drăguț lucru. După ce mamele au făcut uciderea, și ele au mâncat animalul, ea trăgea pielea jos. Și micuțul ei pui o urma înainte în urmă, încercând să se facă de parcă el încerca să-l ucidă din nou, voi vedeți. Și eu sunt sigur că persoanele tinere vor savura vreo, eu presupun, cinci sau zece minute din acela la începutul filmului. Acum, veniți devreme.

⁸ Și nu mi s-a cerut să spun aceasta. Eu nu vreau să o spun. Joseph nu știe nimic despre aceasta. Dar mă gândesc că deseară noi o să-i arătăm aprecierea noastră la Fratele Joseph prin a-i da lui o ofertă pentru misiunile lui pentru străinătate. Noi credem că Domnul Isus vine. Și—și dacă ați economisit puțină ofertă de misiuni, sau ceva pentru misionari, sau ceva ce v-ar place să, o contribuție la aceea, faceți-vă cecurile pentru Joseph B-o-z-e, pentru deseară. B-o-z-e, aceea-i corect, nu-i așa? Joseph Boze. Și aceasta-i. . . Eu îl cunosc pe Fratele Joseph ca al meu intim, prieten personal, și știe că aceasta va merge pentru Împărăția lui Dumnezeu, după ce-a mai bună cunoștință a lui pentru Aceasta.

⁹ Și, astfel, înainte să mergem mai departe, mi-ar place să-l prezint și să-l lăsăm doar să aibă un cuvânt aici. Eu am încercat să-l fac să ia serviciul de dimineață, și el nu a vrut s-o facă, așa că el ne va vorbi deseară la ora opt, pentru cât timp se îngrijește. Și aparatul va fi așezat sus, și ecranul aici, pentru film. Dar chiar acum mi-ar place doar să spun bisericii, și să-l prezint la biserica pe bunul meu prieten și frate, Joseph Boze.

Frate Boze. [Fratele Boze vorbește și complimentează timp de nouă minute—Ed.] Îți mulțumesc, Frate Joseph, aceea-i foarte frumos. Domnul să binecuvânteze. [Fratele Branham și Fratele Joseph Boze se îmbrățișează și se bat pe umeri.] Acesta-i un Suedez și Irlandez, împreună. Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Joseph. Îți mulțumesc pentru complimentele tale, Frate Joseph. Aceasta-i, eu pot să spun la fel despre el. Așa de mulțumitor Domnului pentru marea lui lucrare desfășurându-se în Africa, și el vă va spune mai mult despre aceasta deseară.

¹⁰ Și acum eu cred că Billy s-a strecurat afară și mi-a spus să-l am pe Fratele Neville sau cineva pe. . . Acustica nu este prea bună în spate. Sau poate. . . Puteți auzi înapoi acolo în regulă? Nu, ei nu aud prea bine. A-i vrea să ajustezi aparatul?

¹¹ Și eu cred, în timp ce noi așteptăm ca el să facă aceea, eu cred că nepoata mea, Donna, are un micuț. . . ea și Teddy au copil micuț aici care ei îl vor dedicat Domnului. Și așa, Donna, dacă tu vei aduce pe acest copil micuț acum, păi. . . Și, să vedem, aici este sora la pian, pianista, este ea prezentă?

¹² [Fratele Edgar Branham zice, „Folosește unul din microfoanele de pe margine, dragă.”—Ed.] Acesta de aici? [„Acela-i bine.”] În regulă, domnule. [„Oricare din ele va ajunge.”] Acea va fi bine. În regulă. Am avut. . . Am fost în locul greșit. Eu cred că eu am fost care eram în locul greșit.

¹³ Acum, noi avem o cântare mică care noi o cântăm de obicei pe la timpul acesta pentru copiii micuți, care este, „Aduceți-i înăuntru, aduceți pe cei micuți la Isus.” Acum în. . .

¹⁴ Multe biserici îi stropește pe acești copii mici, și aceea-i în regulă dacă ei vor să facă aceea, aceea-i strict în regulă atât

cât mă privește pe mine. Și alții au feluri care ei, poate, care ei numesc aceea botez, și dacă ei vor să numească aceea botez aceea-i în regulă, atât cât mă privește pe mine.

¹⁵ Dar Scripturile sunt ceea ce noi încercăm să urmăm chiar în felul cum o spune Biblia, doar o ținem doar în Scriptură. Nu există nici un loc în Biblie, în Noul Testament, decât că ei i-au adus pe copilași la Isus și El i-a binecuvântat, și a spus, „Lăsați copilașii să vină la Mine, căci a acestora este Împărăția Cerului.” Acum, acela-i felul cum o facem noi. Păstorul și eu stăm acolo, îl ia pe cel micuț și oferă rugăciune de dedicare la Domnul. Și atunci când ei sunt . . .

¹⁶ Noi simțim că un prunc nu are păcat, nu mai mult decât păcatul în care el s-a născut. Noi toți suntem născuți în păcat, formați în nelegiuire, venim în lume vorbind minciuni. Și, acum, când Isus a murit la Calvar, El a luat la o parte păcatele lumii. Atunci copilul putea să fie născut, sau el ar fi putut să moară înainte să se nască; sau născut înainte să vină la vârsta de răspundere, el nu are păcat. Isus a luat la o parte păcatele lumii. Dar după ce acesta devine destul de în vârstă și săvârșește păcat, atunci el trebuie să-și mărturisească păcatele și să fie botezat pentru iertarea păcatelor lui, voi vedeți. Dar acum, de sigur, acesta-i prea tânăr.

¹⁷ Acum, să cântăm acest imn vechi bun acum, noi cântăm acum. Eu nu știu dacă eu pot să conduc sau nu.

Aduceți . . . înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți-i înăuntru din terenurile de păcat;
Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru,
Aduceți pe cei micuți la Isus.

¹⁸ Care-i numele lui? Teddy, Junior. În regulă, domnule. Noi suntem foarte fericiți să vedem acest cuplu tânăr în dimineața aceasta cu acest minunat tânăr Teddy aici, și mă rog ca Dumnezeu să-l binecuvânteze din belșug, și să-i dea Viață Eternă în lumea care urmează să vină, și o viață lungă aici. Pot să-l am doar un moment? Acesta-i tânărul Teddy Arnold. Noi toți îl știm pe Teddy aici, el este al nostru . . . un frate aici în biserică, s-a căsătorit cu fiica fratelui meu aici, Donna. Și ei îl au pe acest ins micuț, un nou venit. Mă gândesc că acesta-i al vostru al doilea. Și celălalt este o fetiță, nu este asta adevărat? El este un ins micuț cu arătare luminată. Eu întotdeauna mă tem că eu am să-i rup când ei vin așa de mici, așa—asa gingași parcă, eu doar mă tem că ei se rup.

¹⁹ Acum vă puteți imagina o mamă aducând micuțul ei ca acesta la Dumnul Isus? Dacă El era aici în dimineața aceasta, persoană cum stăm noi, mama lui repede ar alerga sus la El, vrând ca El să pună mâinile Lui peste acest copil și să-l binecuvânteze. Inima tăticului ar sălta de bucurie. Noi știm

că Dumnezeu le-a dat aceasta la uniunea lor și ei vor să-l dea înapoi la Dumnezeu în apreciere că El i l-a dat lor. Să ne aplecăm capetele.

²⁰ Tatăl nostru Ceresc, noi încercăm să urmăm exemplul Tău. Când mamele și tații au adus la Tine copilași, Tu Ți-ai pus mâinile peste ei și i-ai binecuvântat. Și acum, Tată Ceresc, această pereche tânără au fost binecuvântați în căminul lor, de al primi pe acest băiețel, micuțul Teddy Arnold, Junior. Astfel ne rugăm, Tată Ceresc, ca binecuvântările Tale să se odihnească asupra copilului. Noi ne punem mâinile peste el în comemorarea Ta și a promisiunii tale către noi, ca noi să ne punem mâinile peste oameni în comemorarea marelui Tău Cuvânt. Binecuvântează pe micuțul Teddy. Dumnezeule, ne rugăm ca Tu să-i dai viață lungă, sănătate bună. Fie ca el să trăiască să vadă Venirea Domnului, dacă ar fi posibil. Și ne rugăm pentru tata și mama lui, fie ca ei să fie binecuvântați prin creșterea acestui copil. Și dacă există un mâine, să-l faci un lucrător, Doamne, al Evangheliei, și să-i dai lui lucrurile care Tu le-ai promis rasei umane, ca el să poată avea viață, și Viață din belșug. Noi ți-l dăm Ție acum, pe micuțul Teddy Arnold, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²¹ Dumnezeu să vă binecuvânteze, Donna și Teddy, viață lungă și multe binecuvântări; și pentru tine, micuțule Teddy, căci El te iubește.

²² O, eu cred că ei sunt așa de drăguți, eu...copiii micuți. Mie îmi place de toți oamenii, dar mă gândesc copiii și, atunci, oamenii bătrâni, când tu îmbătrânești. Ceva om bătrân sau femeie a venit în jos de-a lungul drumului, și așa de slăbiți, și mă gândesc că ei sunt doar de compătimit, voi știți, și mă gândesc că noi nu ar trebui niciodată...Îi vezi că traversează strada, oprește. Ce ar fi dacă acela era tatăl tău sau mama ta? Vedeti? A-i cuiva, așa că respectați-i. Și ei poate că vorbesc încet și mult timp, și poate lucruri care tu nu vrei să le auzi, dar, țineți mine, tu poți îmbătrâni, la fel, cândva, așa că doar întotdeauna respectați-i.

²³ Și copiii aceia micuți, cine ar putea să maltrateze pe unul din aceia? Că veni vorba, voi niciodată să nu faceți asta. Voi știți, Isus a spus, „Luați aminte ca voi să nu disprețuiți pe unul din acești micuți, căci îngerii lor întotdeauna privesc fața Tatălui Meu care este în Cer.” Amintiți-vă, ei au un înger. Când tu ești născut, el stă cu tine prin toată viața. Și acum, atunci când tu ești mântuit, tu ai pe Duhul Sfânt atunci, și El te călăuzește și te îndrumă.

²⁴ Și acum eu mă uit chiar peste audiență să-i văd pe aceia care-i cunosc. Și, dacă eu nu sunt greșit, eu văd o soră din Chicago afară acolo; aceea te face să te simți cumva acasă, să fi reprezentat în Chicago, Sora Peckinpugh și toți aceia

de-a lungul drumului acolo. Noi suntem fericiți în dimineața aceasta să-i vedem pe Fratele și Sora Cox aici; și Charlie, Nellie, așa cum noi îi cunoaștem. Și Rodney este aici pe undeva, eu presupun, Soră Cox. Și Fratele Willard Crase, unul din frații noștri lucrători aici. Și așa de mulți diferiți alții că eu doar nu aș putea cu greu să ajung jos să-i numesc pe toți.

²⁵ Bucuros să văd pe Fratele Evans și Sora Evans înapoi acolo. Acela-i omul de care v-am spus că a fost mușcat de șarpele cu clopoței, și Domnul. . . Ai vrea tu doar să-ți ridici mâna sus sau ceva, Frate Evans, așa ca ei să vadă înăuntru acolo căci—căci. . . Noi pescuim, și șarpele cu clopoței l-a mușcat chiar în picior. Și am pus mâinile peste el și m-am rugat pentru el, și acesta nici măcar nu a durut, sau niciodată nu a mai avut de-a face cu aceasta după aceea. Și Biblia a spus, voi știți, „Ei vor scoate draci; ei vor călca pe capete de scorpioni și șerpi, și nimic nu-i va vătăma; și—și a lor. . . în Numele Meu, cei ce cred în Mine,” ce toate puterile și ce vor face ei, și așa mai departe, ni-a fost dat nouă. Atunci, dacă voi doar nu vă temeți!

²⁶ Ce-i dacă cineva v-a dat un cec și a avut un nume semnat la partea de jos a acestuia, și dacă voi purtați cecul acela în buzunarul vostru toată viața voastră, acesta—acesta nu vă va ajuta la nimic. Voi trebuie să scoateți banii. Astfel, fiecare promisiune în Biblie are Numele lui Isus semnat la partea de jos al acestuia. Banca din Cer este răspunzătoare, și depozitul a fost pus înăuntru la Calvar când păcatele noastre au fost iertate, noi suntem făcuți fii și fiice a lui Dumnezeu. Și de aceea să nu vă fie frică să luați numerar pentru fiecare dar care Dumnezeu l-a promis. Doar amintiți-vă, El l-a promis și el este al vostru.

²⁷ Eu L-am văzut să oprească flăcările de foc, să oprească sânge, să potolească violența a—a diavolului, și să scoată afară vrăjmași, și să vindece cancer, să învieze morți când doctorul stătea acolo, fiind mort pentru ore și ore, a înviat chiar înapoi la viață din nou. Eu am văzut aceea în slujba mea mică slabă a mea însumi, timp după timp după timp. Așa am văzut fiare sălbatică împlânzite drept jos până când nu se puteau mișca, și toate lucrurile. Astfel El doar. . . El încă este Dumnezeu. El. . . Dacă El a fost vreodată Dumnezeu, El încă este Dumnezeu. Și dacă El—și dacă El niciodată. . . Și dacă El nu este Dumnezeu, El niciodată nu a fost Dumnezeu, căci El ar trebui să fie. . . Să fie Dumnezeu, El ar trebui să fie infinit, El a știut toate lucrurile, El ar trebui să fie omnipotent, atotputernic, atotștiutor, atotprezent. Și, o, El este doar Dumnezeu! Perfecțiunea perfecțiunii este Dumnezeu.

²⁸ Acum, eu nu intenționez să, uneori când eu predau aceste clase de școală Duminicală este cam ora patru, Joseph. Aici câteva duminici în urmă, eu am fost aici șase ore. Eu nu vreau să vă sperii, vedeți. Dar—dar eu nu vreau să fac aceea în dimineața aceasta; doar cinci și jumătate. Nu. Doar acest. . .

²⁹ Eu aş putea să nu fiu cu voi pentru o vreme acum, noi ne ducem sus la Virginia, sau sus la Carolina, și Nord și Carolina de Sud, iar apoi la Coasta de Vest, și în sus pe Coasta de Vest, și în Canada și Alaska, și apoi înapoi. Și poate, cu voia Domnului, mergem acolo la Africa și-l vedem pe Joseph, și mergem jos pe-acolo în Africa de Sud din nou.

³⁰ Și am avut o mare adunare nu de mult în Africa de Sud, când a schimbat întregul curs al Africii doar în câteva ore, când Dumnezeu, doar în miraculosul Lui, unde ziare pe prima pagină au publicat articolele, întreaga prima pagină și a doua și a treia cu nimic decât doar articole despre adunări. Întâi am mers înăuntru acolo, ei doar cu degetele mari în jos, ei nici măcar nu au vrut să-i dea unui om benzină pentru că el se ducea la adunare, nu au vrut să-i vândă, a spus, „Oricare fanatic ca acela!” Și ziua următoare, a vrut să-i dea benzina pe gratis. Vedeți? Astfel doar diferența, voi vedeți. Eu sunt. . . Ceva are loc. El mângăia un pui mic acolo, voi știți, și a spus către el, a spus, „Unde te duci?”

El a spus, „Eu mă duc la Johannesburg.”

A spus, „O, tu ești un om de afaceri?”

³¹ A spus, „Nu, eu mă duc jos să-l văd pe Fratele Branham, adunarea.”

³² A spus, „Ce?” a spus, „Tu arăți mai mult ca un om luminat decât acela.”

³³ El a spus, „Ei bine,” a spus, „Eu sunt un Creștin. Eu mă duc jos să o văd.”

El a spus, „Doar mână altundeva și ia-ți benzina.”

³⁴ Și astfel ziua următoare, venind înapoi, aceasta era singura oprire între acolo și Transvaal, așa că el a trebuit să meargă sus pe-acolo, și el s-a oprit la următoarea stație sub aceea. Și omul a alergat afară și l-a chemat, a spus, „Vino sus aici. Vino sus aici.” Ziarele aveau toate primele pagini și a doua pagină, și așa mai departe, pline de aceasta, ce a făcut Domnul nostru. Și astfel noi suntem mulțumitori pentru aceea.

³⁵ Acum, doar pentru o mică adunare laolaltă, oricare din voi împreună, vă aveți prietenii prin afară, noi urmează să fim la Cow Palace acum. Aceasta-i o mare expoziție de animale, animale din vest, pe Coasta de Vest, la Poarta de Sud. Astfel unii din voi oamenii ca mine, la care ne plac armele, eu mă voi duce prin Fabrica Weatherby acolo, și mergeți cu mine dacă doriți, dacă sunteți acolo prin prejur. Și așa ei se duc afară în multe locuri prin timpul zilei, voi puteți merge la Catalina Island, voi știți cum este. Și voi bărbații, femeile cu copiii voștri mici, Disneyland. Și el este unul din membri grupului, de asemenea, așa că doar veniți chiar împreună. Voi, eu știu

că veți avea un timp bun. Și, mai presus de toate, rugați-vă ca Dumnezeu să deschidă ochii celor necredincioși și să facă convertiți la Cristos.

³⁶ Acum noi o să citim doar câteva Cuvinte din Biblie aici, pentru că mie îmi place să fac aceasta. Iar apoi eu am niște Scripturi scrise jos aici, înăuntru aici, și ceva notiță care mi-ar place să o învăț în dimineața aceasta, pentru câteva momente, amintindu-ne serviciul de seară. Și atunci mi-ar place să vă spun tot ce s-a întâmplat săptămâna aceasta în interviurile particulare, și așa mai departe, dar eu nu am timp. Și eu observ că unii din ei sunt așezați aici în dimineața aceasta, care încă așteaptă pentru interviuri, din afara orașului. Noi vom încerca să ajungem la ei săptămâna aceasta, cât de repede . . . încerc să iau totul care așteaptă aici, oricum, înainte să plecăm.

³⁷ Acum noi vrem să deschidem în Evangheliile, la Marcu 16, al 16-lea capitol din Sfântul Marcu. Și titlul meu astăzi, din acesta, este *Evangheliismul Din Timpul Sfârșitului*. Și să începem să citim pe Marcu 16, pe la al 14-lea verset.

Și după ce el le-a apărut la cei unsprezece așa cum ei ședeau la masă, și i-a dojenit cu necredința lor și împietrirea inimilor lor, pentru că ei nu i-au crezut pe aceia care l-au văzut după ce el a înviat.

Și el a zis către ei, Duceți-vă în toată lumea, și predicați evanghelia la fiecare făptură.

Cel ce crede și este botezat va fi mântuit; . . . cel ce nu crede va fi osândit.

Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred; În numele meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi cu limbi noi;

Și ei vor lua sus șerpi; și dacă ei beau ceva lucru de moarte, aceasta nu-i va vătăma; ei își vor pune mâinile lor peste bolnavi, și ei se vor însănătoși.

Astfel atunci după ce Domnul le-a vorbit, el a fost primit sus în cer, și s-a așezat la mâna dreaptă a lui Dumnezeu.

Și ei au mers înainte, și au predicat peste tot, Domnul lucrând cu ei, . . . confirmând cuvântul cu semnele care urmau. Amin.

³⁸ Acolo este așa de mult să se poată spune asupra acesteia. Aceasta este ultima însărcinare care Domnul a dat-o Bisericii.

³⁹ Eu s-a întâmplat să mă uit aici jos. Eu încerc să gândesc . . . Frate West, eu am încercat să mă gândesc despre numele tău cu câteva momente în urmă, șezând acolo din Georgia. Și eu doar nu am putut să mă gândesc care era numele tău, doar câteva momente în urmă. Celălalt frate șezând acolo, eu nu-mi pot aminti numele lui. Și așa de mulți

din... Voi înțelegeți că eu nu încerc să iau cu ușurință a cunoaște pe cineva, dar ei doar... eu nu iau numele lor chiar așa de întipărit în mintea mea.

⁴⁰ Acum noi ne gândim despre evanghelismul la timpul sfârșitului. Și oricine care ar, putea citi un ziar, și ar putea citi... Cerul este negru și se întunecă, și norii vin sus, și—și știm că noi urmează să avem ploaie, o putem șimți în aer, și vedem marile fulgere în distanță depărtată, și sclipirea și împingerea vântului, știe că noi o să avem o furtună, o să fie o ploaie destul de curând. Oricine poate citi un ziar și să vadă starea națiunii, națiunilor, își dă seama că ceva este gata să se întâmple. Când voi vedeți pe unul cu o răcă pe umărul lui, și celălalt, și ei se ceartă, cu tot felul de arme și așa mai departe cu care să se bată, și fără înțelegere, își aruncă pantofii jos și bat pupitrele și fiecare alt lucru la conferințele lor, voi știți că ceva se pregătește să se întâmple. Și aceea aduce asupra oamenilor un fel de simțământ că ceva se pregătește să se întâmple. Lumea, cum am numi-o noi, cosmos, lumea de afară, simte că acolo vine nimicire, de să zicem o epocă atomică este gată să explodeze.

⁴¹ Creștinul știe că este Venirea Domnului. Vedeți? Există o atmosferă. Aceasta depinde de unde vă uitați, căci Domnul nostru ne-a spus strict chiar ce urma să se întâmple la timpul acela, și noi nu știm minutul sau ora, dar știm că ne apropiem de ceva acum.

⁴² Așa cum am vorbit aici cândva în urmă, urmărind un miel într-o zi în Africa, unul dintr-un staul, și el a—el a păscut foarte pașnic, și dintr-o dată a devenit agitat. Și m-am întrebat care era chestiunea cu insul micuț. Și voi știți că o oaie nu-și poate găsi calea înapoi de oriunde a venit, ea este complet pierdută. Acela-i motivul că Domnul ne aseamănă cu oile, vedeți, când noi suntem pierduți, există numai un singur lucru care ne poate aduce înapoi, Păstorul. Și micuțul ins a behăit, și el a rătăcit afară de la staul. Și am observat, în iarbă, jos de tot, micuțul ins nu l-a putut vedea. Și un miel sau o oaie nu-și miroasă vrăjmașul ei ca celelalte, ca o căprioară sau ceva ca aceea, dar el—el a putut simți că moartea era aproape. Și acolo a fost un leu să vină furișându-se sus, venind ușor. El putea miroși oaia, astfel el venea, voi vedeți, să prindă mielul. Și micuțul ins a devenit agitat, și tu nu putea-i să vezi care era motivul, dar aceasta era moartea care a pândit așa de aproape că el era agitat.

⁴³ Și lumea este în așa o stare nevrotică acum că ei vor mâna în jos pe stradă cu nouăzeci de mile pe oră, să șadă într-un birt de bere și să bea două ore înainte să meargă acasă. Și aceasta-i o năvală...

⁴⁴ Îi vorbești la cineva, o, vai, ei explodează! Cum am vorbit serile trecute la un tabernacol, și pe când mergeam la un spital

afară aici să încerc să iau câteva din vizitele Fratelui Neville. Și de fiecare dată când eu vorbeam cu o soră sau un doctor, ei te mușcau, „Eu nu știu nimic despre aceasta!”

⁴⁵ Păi, m-am gândit, „Care-i situația? Fiecare doar îi dă drumul la presiune, eu presupun.” Dar, doctorul, psihiatrii îi doctoresc pe psihiatrii.

⁴⁶ Astfel, dar acolo este o cale de ieșire, aceea-i Cristos. Acum, Creștinul nu ar trebui să fie în starea aceea. Noi ar trebui să fim fericiți, așteptând după Venire, căci ea este aproape. Noi putem simți briza răcoritoare a Calvarului. Când ne uităm în jos și-l vedem pe Dumnezeu din Cer Care a făcut promisiunea, și chiar lucrurile care Isus le-a făcut în viața Lui, a promis că se vor reîntoarce în zilele din urmă, și aici noi o vedem. Ce este aceea? Aceea este respirația de înmormântare, ca atunci când vine ploaia. Vedeți? Noi știm că răscumpărarea este aproape. Vedeți? Ceva se pregătește să ia loc. Acum, lumea nu vede aceea. Ei râd de aceasta, pentru că este cum au făcut ei în alte zile. Dar noi știm că aceasta vine aproape.

⁴⁷ Și acela-i motivul că am ales astăzi acest subiect, pentru ultima mea dată pentru o vreme pentru tabernacol, despre evangheliismul din timpul sfârșitului. Și când noi facem lucrare de misiune, sau misiune străină, cu Cuvântul lui Dumnezeu, noi știm că noi suntem întotdeauna în voia lui Dumnezeu, pentru că prima însărcinare a lui Isus către biserică a fost „Mergeți afară și predicați Evanghelia.” Această ultimă însărcinare a fost să predicăm Evanghelia.

⁴⁸ Prima dată când El a poruncit vreodată la vreo persoană să predice Cuvântul și să meargă prin țară, El a spus, „Vindecați pe cei bolnavi, înviați pe cei morți, scoateți afară draci; cum fără plată ați primit, fără plată să dați.” Sfântul Matei, al 10-lea capitol, trimițându-i pe cei șaptezeci, doi câte doi. Aceea a fost prima însărcinare ce El a dat-o la Biserica Lui.

⁴⁹ Acum, ultima însărcinare care El a dat-o la Biserica Lui chiar înainte ca El să fie primit sus în Slavă, El a spus, „Duceți-vă în toată lumea.” El doar a înviat din morți. Și mulți din ei au stat împreună, și El i-a dojenit pentru împietrirea inimii lor, din cauza necredinței lor, că nu i-a crezut pe aceia care L-au văzut după ce El a înviat. Vedeți, ei aveau o mărturie că ei l-au văzut pe Domnul. Și ceilalți nu au crezut-o, și El i-a dojenit din cauza împietririi inimii lor. Ei nu i-au crezut pe acești oameni care au văzut că El nu era mort, „El este viu!”

⁵⁰ Același lucru astăzi, când voi vedeți lucrarea Lui. Acum, noi am văzut deja și suntem martori la apariția Domnului. Acum amintiți-vă, apariția și venirea sunt două cuvinte diferite, să apară și apoi să vină. Acum este apariția, El deja a apărut în aceste zile din urmă. Chiar aici cu noi în ultimii câțiva ani. Acum, acesta este un semn al Venirii Lui. El apare

în Biserica Lui, în forma Duhului Sfânt, arătând că acesta este El, pentru că oamenii nu pot să facă aceste lucruri care voi le vedeți îl vedeți pe Duhul Sfânt făcând, așa că aceea este apariția Domnului. Acum amintiți-vă, a vorbit în ambele locuri, „apariția” și „venirea.”

⁵¹ Acum, El i-a dojenit din cauza împietririi inimii, deoarece ei nu i-au crezut pe aceia care au văzut-o. Eu cred că El ar face același lucru astăzi. După ce noi... Ei au... ei nu au crezut mărturia acelor oameni, și El i-a dojenit pentru aceasta. Iar apoi El i-a însărcinat să meargă în toată lumea, să predice Evanghelia la fiecare făptură, și El va fi cu ei până la capăt, la sfârșitul lumii. „Aceste semne îi vor urma pe acei care cred.”

⁵² Acum, astăzi, noi încercăm să luăm Cuvântul scris care-l avem în formă de literă, formă de crez și așa mai departe, la toată lumea. Și au fost misionari duși peste tot. Dar ce aflăm noi când noi ajungem acolo? Un băștinaș care nu-și poate citi numele, ținând o broșură în mâna lui. El nu știe nimic mai mult despre aceasta decât cum știe care este mâna dreaptă sau stângă. Dar când Isus a spus, „Mergeți și predicați Evanghelia,” El nu a spus „învățați Cuvântul.” El a spus, „Predicați Evanghelia!” „Și Evanghelia nu a venit numai în Cuvânt, ci prin manifestarea Cuvântului,” căci singurul fel cum se putea face a fost să facă promisiunea Lui să vină la împlinire.

⁵³ Careva om poate citi aceea ca în William Jennings Bryant, când el a dezbătut cu Darrell asupra eticilor lui Darwin. Vedeți? El a putut să spună numai ce a spus Darwin. Și William Jennings Bryant a putut să spună ce a spus Biblia. Aceea era dezbaterea. Dar, în cazul acesta, Dumnezeu vine printre oameni și dovedește căci Cuvântul Lui este făcut manifestat. Și singurul fel cum poți să faci aceea, nu este printr-o broșură, ci prin Duhul Sfânt lucrând prin tine. Viața ta devine viața Lui. El este în tine.

⁵⁴ Păgânii, când ei s-au închinat la idolul lor, ei s-au prosternat înaintea idolului, și au crezut că idolul le vorbea înapoi, acel zeu, zeul lor s-a transformat, a venit în acest idol și a vorbit înapoi prin ei. Acum, aceea este doar contrar, au întors în jur ceea ce este Dumnezeu. Dumnezeu nu lucrează cu idoli. Voi sunteți uneltele Lui. Voi vă prosternați înaintea lui Dumnezeu, și El vine în voi și vorbește către popor. Aceea este deosebirea. El este Dumnezeu cel viu pentru o persoană vie, nu un Dumnezeu mort la un idol mort. El este un Dumnezeu viu la o ființă vie. Și voi deveniți martorii Lui, ce a spus El aici.

⁵⁵ Aceea este acum, observați, mulți oameni spun că aceea a fost numai pentru apostoli. El a spus aici, „Duceți-vă în toată lumea și predicați această Evangheliie la fiecare făptură, și” (conjuncție) „aceste semne îi vor urma pe acei ce cred.”

⁵⁶ Acum, astăzi, noi zicem că un bun membru de biserică dă mâna cu păstorul, își pune numele de la Metodistă la cea Baptistă, sau Baptistă la cea Metodistă, sau așa mai departe, și trăiește o viață destul de bună. Acum, noi misionarii, noi îi vedem pe acei păgâni să trăiască viața care acești Americani, așa numiți Creștini, nu s-ar putea compara cu a lor sub nici o formă. Vedeți? Astfel dacă doar o viață bună este tot ce contează, ei sunt mântuiți la fel ca restul din ei, printr-un idol. Moralurile lor s-ar năbuși peste noi încât nu am avea o șansă să stăm în prezența lor, aceea-i adevărat, și faptele lor. Dar nu este aceea.

⁵⁷ Isus a spus, „Voi trebuie să vă nașteți din nou.” Ca să fii născut din nou, este să te lași să te duci și să mori, și Duhul lui Cristos vine în tine. Atunci tu nu mai ești tu însuși; acesta-i Cristos în tine, vedeți, Duhul Sfânt. Pavel a spus, „Eu mor zilnic; totuși eu trăiesc, nu eu, ci Cristos trăiește în mine.” Vedeți, Cristos!

⁵⁸ Și dacă eu v-am spus că duhul lui John Dillinger era în mine, eu aș avea pistoale aici și să fiu un proscris, pentru că acela ar fi spiritul lui—lui în mine. Dacă eu v-am spus că spiritul unui artist, voi v-ați aștepta ca eu să pictez tabloul unui artist.

⁵⁹ Dacă eu vă spun că eu sunt un Creștin, și Duhul lui Cristos este în mine, sau în voi, atunci noi facem lucrările lui Cristos. Isus a spus, în Sfântul Ioan, „Cel ce crede în mine, lucrările care le fac Eu le va face și el.” Atunci El a spus aici, „Aceste semne îi vor urma pe acei care cred.”

⁶⁰ Acum, prin epocă, a existat un timp că aceste semne nu i-a urmat pe credincioși. Aceea-i adevărat. Profetul a vorbit despre aceasta, și el a vorbit despre aceasta acolo în Zaharia, el a spus, „Acolo va veni un timp care nu putea să fie numit zi nici noapte, dar în timpul serii va fi lumină.”

⁶¹ Acum, soarele răsare în est și apune în vest. El nu se schimbă, el este același soare. Acum când Duhul Sfânt a venit, Isus, Fiul lui Dumnezeu, El a venit în est, la poporul răsăritean. Aceasta era o zi...cum ea a călătorit, cum civilizația a călătorit cu soarele, venind de la est spre vest, și acum noi suntem la Coasta de Vest. Să mergem ceva mai departe, noi suntem înapoi în est. Astfel, ei bine, fiecare lucru denotă Venirea Lui. Noi suntem la timpul sfârșitului. Fiecare lucru arată că totul s-a terminat.

⁶² Acum, acum profetul a spus (Și nu poate nici o profeție, să fie interpretată particular, cum a spus Isus; Ea este exact ce Ea spune.): „Va fi lumină în timpul serii.” Atunci același Fiu care a venit asupra poporului din est și a arătat lucrările Lui și binecuvântările Lui, a fost profețit că acolo va fi o zi mohorâtă; nici zi nici noapte, aceea este o zi posomorâtă, aceea ca ceața. Și tu nu poți vedea soarele, dar soarele încă dă destulă lumină. Ceva ca aceasta este afară acolo acum, poate

puțin mai întunecat. Și noi am avut suficient să ne atașăm de biserică și să ne punem numele pe registre, și așa mai departe, dar în timpul de seară aceeași mare putere a lui Cristos va veni asupra Bisericii Lui chiar cum a venit în urmă acolo pe răsăriteni. În cea de vest ea va fi la fel. Așa că de aceea vreau eu să vorbesc despre evanghelistul din timpul serii.

⁶³ Fiecare epocă și-a avut mesajul ei și mesagerii ei. Prin toate timpurile, fiecare epocă a purtat mesajul ei cu un mesager. Dumnezeu, în fiecare vreme de har, a trimis înainte pe cineva uns cu Duhul Sfânt, să aducă înainte Mesajul Lui pentru epoca aceea, de fiecare dată.

⁶⁴ Acum, noi am putea începe în urmă, să o susținem doar un pic. Chiar de la început, Dumnezeu era mesagerul la început, să-i spună la Adam și Eva, „Tu să mănânci *aceasta*, dar tu să nu faci *aceasta*.” Acela era Mesajul. Și când omul a pășit dincolo de Mesajul din ora aceea, aceasta a adus moarte și haos la toată rasa umană. Acum, asta este cât de mult înseamnă Mesajul. Și amintiți-vă că aceea nu a fost doar o tăgăduire goală completă la ce a spus Dumnezeu, care Eva a crezut, a fost să ia ce Dumnezeu a spus și să o vâruiască peste, sau—sau doar să o interpreteze greșit un picuț, doar a adăugat un pic la El, sau au luat un pic la o parte de la El.

⁶⁵ Acela-i motivul că eu cred că Cuvântul este Adevărul. Dacă crezurile noastre și denomițiile noastre nu vin complet cu Cuvântul, atunci aceasta-i greșit. Și dacă Dumnezeu nu ar permite, și Cuvântul Lui era așa de important, să citezi greșit doar un cuvânt din El a cauzat totul, fiecare moarte care s-a întâmplat vreodată, fiecare suferință, fiecare prunc plângăreț, fiecare procesiune funerală, fiecare mormânt pe marginea dealului, fiecare ambulanță care a răsunat vreodată, fiecare sânge care a fost vărsat vreodată, toată vârsta bătrână și foamea și necazul care l-am avut, doar din cauză că Cuvântul lui Dumnezeu a fost calculat greșit, a cauzat toată aceasta, o va scuza El la timpul sfârșitului dacă noi Îl calculăm iarăși greșit?

⁶⁶ Astfel, voi vedeți, Creștinătatea este un lucru important. Dacă aceasta a costat toți acești șase mii de ani de necaz, pentru că un Cuvânt a fost folosit greșit, acum noi nu ne ducem înapoi cu un alt Cuvânt folosit greșit. Aceasta trebuie să fie exact cu Cuvântul, cu interpretarea nimănui, doar ce Cuvântul spune! Așa de mulți oameni se adună împreună și ei spun acesta înseamna *aceasta*, și ei vor fi de-acord, și alții vor spune *aceasta*. Dar El spune, „Acesta este El!”

⁶⁷ Dacă Dumnezeu o să judece lumea prin biserică, atunci care biserică este aceasta? Dacă El o să o judece printr-o națiune, care națiune este aceasta? El o să judece lumea prin Cuvânt, Biblia. Căci, „La început era Cuvântul, și Cuvântul

era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” Acela era Cristos, era Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup, vorbit prin ființă umană.

⁶⁸ Acum, în Cartea Apocalipsei, El a spus, „Dacă orice om va lua un Cuvânt afară de aici, sau va adăuga un cuvânt la Acesta, la acela i se va lua, partea lui, afară din Cartea Vieții.”

⁶⁹ Astfel voi vedeți că nu este doar, „Ei bine, eu cred *aceasta*, dar eu nu știu despre *aceea*.” Voi trebuie să-L credeți tot. Poate tu nu ai credință să stai sus la El, dar să nu încerci să stai în calea altcuiva.

⁷⁰ Eu am spus adeseori că eu doresc să fi avut credință, când viața mea s-a sfârșit, să mă duc ca Enoh, să nu mor, ci doar să iau o plimbare de după amiază și să merg acasă cu Dumnezeu. Mi-ar place să fac *aceea*. Dar dacă eu nu am felul acela de credință, eu nu voi sta în calea altcuiva care are felul acela de credință. Înțelegeți?

⁷¹ Acum, noi suntem în timpul de seară. Și mesagerii în jos prin epocă. . . Noi aflăm că la început când un mesager a fost trimis, să—să interpreteze greșit Cuvântul Lui sau să se îndoiască de un Cuvânt, a fost nimicire totală și separare Eternă de la Dumnezeu, să interpretezi greșit Cuvântul aceluși Mesager. Și primul Mesager era Dumnezeu Însuși. Și cei. . . Fiecare alt mesager a fost Dumnezeu vorbind prin om, de atunci, care este Cuvântul lui Dumnezeu, căci nu exista om atunci ca El să vorbească prin el decât numai acela la care El îi vorbea. Dar de moment ce El a făcut omul și a răscumpărat omul, acesta a fost Dumnezeu vorbind prin om. El nu folosește agenția a—a vreunui dispozitiv mecanic, ci agenția omului, un om care este predat și consacrat la Dumnezeu.

⁷² Cum am putea noi s-o aducem în jos prin profeți, și Samson, și înainte în jos până la această epocă prezentă. Acesta întotdeauna a fost o persoană cu Dumnezeu. Acum, fiecare epocă, am spus, a avut mesajul ei și mesagerul ei. Acum noi luăm o altă epocă după epoca Edenului, doar să obținem puțină bază. Acum, după epoca Edenului vine epoca Noeică. Acum când lumea. . . noi am. . . eu am vorbit serile trecute jos în tabernacolul Clarksville, asupra subiectului despre semnul din timpul sfârșitului. Și apoi seara cealaltă, joi seara, despre a fi identificat cu Isus. Și acum în dimineața aceasta despre evanghelistul din timpul sfârșitului, evanghelistul, scuzați-mă.

⁷³ Acum, chiar înainte de distrugerea dinaintea potopului și timpul potopului, ei bine, noi aflăm că ei au avut o civilizație mai mare decât avem noi astăzi. Eu cred că ei au avut controlul la puterea atomică. Mă gândesc că *aceea* a fost ce a zguduit lumea de pe orbita ei. Eu am stat în Terenurile de Gheață Britanice; sapă jos cinci sute de picioare, aduc afară palmieri, acolo unde obișnuia să fie palmieri acolo, și cu multe

sute de ani în urmă. Și noi suntem învățați și știm că lumea a stat drept în sus. Dar, și ei aveau așa mecanică și așa știință încât ei au putut construi o piramidă, sfinx, și așa mai departe, care noi nu am putea reproduce astăzi. Noi nu avem mașinăria să ridicăm blocurile acelea așa departe, vedeți, numai dacă ar fi atomic; puterea benzinei nu ar face-o, și puteri electrice nu ar face-o. Dar aceasta a fost o altă epocă cu mult mai deșteaptă decât epoca noastră.

⁷⁴ Și în epoca aceea, Dumnezeu a chemat un om numit Noe, doar un om obișnuit, fermier, pentru că el a fost găsit evlavios în generația lui. Și Dumnezeu s-a ocupat cu acel singur om pe subiectul de a „construi o arcă,” deoarece, păcatul, noi observăm asta în timpul acela că „Fiicele a—a oamenilor,” Biblia a spus, „au văzut . . . fiii lui Dumnezeu au văzut fiicele oamenilor.”

⁷⁵ Discutând aceasta, unde mulți dintre scriitorii gândesc că aceia erau fiii lui Dumnezeu că îngerii căzuți s-au presat în spirit. Eu nu văd cum un om ar putea să gândească aceea. Aceea l-ar face pe el un creator, îl face pe Satan un creator. Satan nu este creator, Satan este pervertitorul creațiunii, vedeți, totul. O minciună este adevărul spus greșit. Și curvia este actul corect interpretat greșit. Vedeți? Și aceea este exact ce este păcatul. Satan nu poate crea, el poate numai să pervertească ce a fost creat.

⁷⁶ Astfel aceștia au fost fiii lui Dumnezeu, care erau fiii lui Set din linia lui Dumnezeu, prin Adam; și fiicele lui Cain, Satan, „Și când ei au văzut că ele erau drăguțe, frumoase.”

⁷⁷ Și noi observăm înăuntru acolo, că aducând sus poze de cam de vreo câțiva ani în urmă, să zicem o sută de ani în urmă, cum frumusețea femeilor a venit să întrecă frumusețea care obișnuia să fie în femei. Dacă voi veți citi Genesa 6, voi veți afla un tablou frumos despre aceasta acolo. Ele erau frumoase. Și femeile astăzi sunt cu mult mai frumoase decât cum obișnuiau să fie. Aceasta-i din cauza îmbrăcămintei lor și mersul lor modern. Asta-i ce le scoate în evidență.

⁷⁸ Eu am o poză despre Pearl White, a fost când Scott Jackson a omorât-o, i-a plonjat cuțitul în sânul ei, iubitul secret, și marea națiune a fost zguduită cu cântarea lui Pearl White. Ea se presupunea a fi cea mai frumoasă femeie care a existat în lume în zilele acelea. Păi, ea ar fi o relicvă pe stradă astăzi, față de unele din femeile acestea.

⁷⁹ Sau, mergeți înapoi la timpul lui Clara Bowe, când ea a început întâi scandalul de a-și rula ciorapii ei jos sub genunchii ei, și zicea, „Rulați-i, fetelor, rulați-i.” Eu îmi amintesc aceea în vârsta mea timpurie. Și luați poza lui Clara Bowe și comparați-o cu unele din frumusețile de astăzi. Vedeți?

⁸⁰ Și acela este un semn din timpul sfârșitului. Isus a spus, „Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi la venirea Fiului

omului.” Și, ele încontinuu se dezbracă. Ce este aceea? Fiicele lui Cain. De aceea noi suntem considerați trăzniți și fanatici când noi încercăm să explicăm și să spunem adevărul Evangheliei despre aceasta. Dar ele în continuu se imoralizează și se duc pe străzi și—și se comportă în felul cum fac ele, și nu—și dau seama că ele o să răspundă la Ziua Judecății. Acum, femeia care se îmbracă greșit, atrăgător, și poate tu ai putea să fii așa de pură ca un crin față de soțul tău, sau față de drăguțul tău, prietenul tău, dar când păcătosul trece pe stradă și se uită la tine și te îmbraci în felul acela, el pofteste după tine pentru că tu te-ai prezentat lui în maniera aceea.

⁸¹ Nu copiii sunt aceia care au nevoie de bătaie, sunt tata și mama, că îi lasă să facă în felul acela. Aceea, nu este delicvența juvenilă, este delicvența părinților. Și mă gândesc că o mulțime de delicvență a amvonului, căci ei doar îi lasă să le meargă și nu spun nimic despre aceasta, când este acolo în Cuvânt.

⁸² Acum, acum Biblia, Isus a spus, „Oricine se uită la o femeie să poftască după ea, a,” timpul trecut, „săvârșit curvie cu ea în inima lui, deja.” Și când păcătosul se duce la judecată să trebuiască să răspundă pentru o curvie, aceasta va zbură drept înapoi, „Cu cine ai săvârșit-o tu?” Cu tine! Deși tu niciodată nu ai făcut actul, dar Biblia a spus că tu ești vinovată, oricum. Cine-i să fie învinuit atunci? „Oricine se uită la o femeie să poftască după ea, a săvârșit curvie cu ea deja în inima lui.” Seriozitatea acesteia!

⁸³ În Jeffersonville astăzi, există nouăzeci și nouă și nouăzeci și nouă de zecimi la șută din femeile care sunt vinovate înaintea lui Dumnezeu. Întreaga națiune este în felul acela. De ce? Delicvența amvonului, să le spună oamenilor; și delicvența în cămin, lasă domnișoarele să meargă pe stradă și să se comporte în felul acela. Și ei o numesc „în regulă.”

⁸⁴ Acum, aceea a fost exact cu ce a trebuit Noe să se lupte în ziua lui. Fiicele oamenilor erau frumoase, și fiii lui Dumnezeu s-au uitat la ele. Vedeți, pofta venind din nou. Dar Noe, o, noi am putea sta acolo cu ceasurile. Dar Noe a fost un om de neprihănire, evlavios, integru, și el a strigat împotriva la așa ceva. Și ei l-au numit un om trăznit. Batjocoritori, Biblia a spus, că ei și-au bătut joc de el, au făcut haz de el. Dar el a spus, „Acolo va veni un timp când o furtună, apă o să cadă din ceruri.” Acolo nu a fost niciodată nici o ploaie. Și Evanghelia lui nu a stat sus la teoriile lor științifice din ziua aceea, căci acolo nu era ploaie în cer.

⁸⁵ Și, astăzi, teoria științifică a așa numiților grupuri religioase moderne au încercat să dovedească că acest Lucru binecuvântat care noi îl avem, numit Duhul Sfânt, este numai emoție. Vedeți, acesta doar nu stă sus conform cu teoria lor științifică. Ei bine, mi-ar place să-i întreb aceasta, ce-i face să

se schimbe? Ce-l face pe bețivan să lase băutul? Ce o face pe prostituată să înceteze viața ei rea? Ce-l face pe cancer și bolile să se îndepărteze de la oameni, și surdul, mutul, și orbul, și mortul să învieze? Explicați aceea. Este aceea emoție? Aceasta are emoție cu ea, cu certitudine.

⁸⁶ Orice lucru care este viu are emoție, și orice care nu are emoție este mort. Scuzați expresia, dar mă gândesc că noi s-ar cuveni să îngropăm ceva din religia noastră fără emoție atunci, pentru că este moartă. Aceasta nu are emoție la ea. Și religia care nu are emoție ar trebui să fie îngropată, deoarece, Acesta este emoțional!

⁸⁷ Isus, când El a intrat în cetate, copiii și toți ceilalți, toți prietenii Lui, strigau, „Osana! Cel ce vine în Numele Domnului!” Și acei religioniști din ziua aceea nu o puteau suporta, aceasta era prea emoțional. El a spus, „Dacă ei își păstrează tăcerea, pietrele vor striga imediat.” Vedeți? Ceva trebuie să strige, pentru că viața era acolo.

Noe a avut un timp îngrozitor, dar în sfârșit într-o zi el a avut o încercare.

⁸⁸ Și toți care merg cu Dumnezeu au încercări, credința voastră este încercată. Când voi începeți să trăiți pentru El, atunci fiecare vecin o să vorbească despre voi, totul o să meargă greșit pentru voi. Doar amintiți-vă aceea, că acesta-i Dumnezeu care vă încearcă. Biblia a spus, „Fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie mai întâi să fie dovedit, pedepsit, instruire de copil.” Cum m-a instruit tatăl meu când am făcut rău, ei aveau—ei aveau cele—cele zece porunci atârând sus deasupra ușii, aceasta era o ramură, cam așa de lungă; și D-ul Branham era un om destul de bun în brațul lui, și el ne-a dus afară și ne-a instruit. Și acela-i felul cum face Dumnezeu. El încearcă, te instruiește de copil, te crește, pentru că tu ești copilul Lui; există ceva pentru tine în viitor, casă în Slavă. Și El te instruiește. Acum, fiecare fiu care vine trebuie să fie încercat.

⁸⁹ Noe, un model acum al vremii lui, a avut o încercare, căci Dumnezeu i-a spus să meargă în corabie, și când el a mers în corabie, ușa s-a închis singură. Și Noe fără îndoială că i-a spus familiei lui, „Urmăriți mâine. O, ușa s-a închis în seara aceasta, dar dimineața acolo o să fie ploaie sus acolo în ceruri.” Niciodată nu a fost înainte, țineți minte.

⁹⁰ Și batjocoritorii, poate unii din ei cumva credincioși pe jumătate, au spus, „Hai să mergem sus și să stăm. Voi știți, bătrânul ar fi putut să aibă dreptate.” Ei au stat pe lângă corabie, așteptând, voi știți, și s-au gândit, „Ei bine, acum, el ar putea avea dreptate.” Și ei au mers sus. Și dimineața următoare, soarele a răsărit tot așa de frumos, a venit pe deasupra.

⁹¹ Voi știți, și fără îndoială că Satan s-a așezat sus acolo pe vârful acelei găuri în corabie, fereastra aceea, și a spus, „Tu

crezi că încă ai dreptate?” Ei bine, acela-i felul cum diavolul ne face la noi toți. Dar atât timp cât Dumnezeu a spus așa, stați cu Aceasta! Acea nu înseamnă nimic, stați drept cu Aceasta.

⁹² A doua zi a trecut, a treia zi a trecut. Pe Noe îl treceau sudorile. Dar, în final, după șapte zile! Și aceea a fost în 17 Februarie când el a mers înăuntru. Și apoi după șapte zile, atunci în dimineața aceea când el s-a trezit, tunetele bubuiau, picături mari de ploaie cădeau în jur. Aceia care au venit sus și au stat o zi sau două, să afle, au spus, „Ei bine, ne vom duce și să vedem dacă s-a întâmplat ceva,” a fost prea târziu atunci. Ei au bătut, ei au țipat. Străzile s-au umplut de apă, au început să se ridice pe marginea dealurilor. Oamenii au luat-o spre pământurile înalte. Ei au încercat să-i ia pe bărci, și așa mai departe, dar dacă barca nu era construită de Dumnezeu, acele mari zguduituri puternice ale pământului la timpul acela doar au scuturat-o drept în jos sub apă.

⁹³ Voi ziceți, „Ori care! Doar așa că eu am o religie, aceasta va fi în regulă.” Nu, aceasta nu este. Aceasta trebuie să fie o experiență în religie construită de Dumnezeu. Înțelegeți? Toate celelalte vor pieri. Eu nu spun aceasta ca să fiu deosebit. Eu o spun numai din cauza dragostei, și știind că eu—eu o să trebuiască să răspund în ziua aceea, și sunt răspunzător. Așa că dacă eu doar spun ce spune El, atunci eu știu că este în ordine. Dar dacă eu încerc să pun crezul sau teoria cuiva în aceasta, eu—eu nu aș putea să o fac, eu nu am nici o credință în aceasta. Eu cred numai ce El a spus.

⁹⁴ Acum observați, după o vreme a devenit mai adâncă, și la înălțime. Ei au bătut la ușă, ei au țipat, ei au plâns. Aceasta nu le-a folosit nici un pic. Poate câteva zile mai înainte, când ei au pus animalele acolo înăuntru, eu puteam să-i aud pe unii din batjocoritori să spună, „Du-te înăuntru acolo cu animalele tale împutite. Locuiește cu toată putoarea ta înăuntru acolo dacă tu dorești.”

⁹⁵ Acea-i chiar ca astăzi, ei vă spune același lucru. „Mergi înainte, fii de modă veche dacă tu vrei. Noi o să o trăim la înălțime.” Mergi înainte, las-o să meargă. Dar, o, frate, să fii în siguranță în Corabie, ușa s-a închis! Acea, aceea este treaba.

⁹⁶ Dar Noe, în ziua lui, a fost greu pentru el în vremea lui, vedeți, din cauză că oamenii niciodată nu au auzit de un astfel de lucru, dar aceasta a venit tot la fel. Apoi noi aflăm pe scenă, a venit după izbăvirea lui Noe și așa mai departe, și pământul a început să crească din nou, și—și tot ce a răsuflat răsuflare a pierit. Și apoi noi aflăm iarăși că acolo a venit un timp, atunci, Dumnezeu îi aducea pe copiii Lui afară din Egipt, când Moise a venit acolo cu legea. A fost așa de greu pentru oameni să înțeleagă, dar o vreme de har se schimba într-o lege. Și atunci după ce a venit legea, Moise încercând. . . Acesta era un învățător. Oamenii au trăit oricum au vrut ei, așa că

învățătorul, legea, era, Biblia a spus, să-i aducă pe oameni să recunoască că aceasta era greșit, așa că El le-a dat cele Zece Porunci. Aceasta a fost cam o schimbare, poporul nu a vrut s-o primească. În regulă.

⁹⁷ Apoi după Moise, a venit Ioan. Și după Ioan, vremea de har a venit, el l-a prezentat pe Isus. Și când Isus a venit să încerce să ne aducă har, care era Dumnezeu în Spirit, în linia Spiritului, a manifestat dragostea Lui, „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea încât El a dat pe singurul Lui Fiu născut,” și Isus a fost așa de diferit și contrar față de lege, vedeți, dar aceasta a fost o vreme de har diferită, un timp diferit.

⁹⁸ Și atunci când Isus a plecat, El a vorbit despre această vreme de har a Duhului Sfânt, Viața înlăuntru, un Martor al Lui despre înviere. Eu am multe Scripturi aici, dar eu doar nu am timp să intru în ele, eu doar le prescurtez. În regulă. Acesta a fost întotdeauna un fapt și o—o luptă, când o vreme se schimbă de la o vreme veche la un Mesaj din timpul prezent, a fost întotdeauna o luptă cu oamenii. Ei—ei. . . deși aceasta a fost întotdeauna Scriptural. Dar în decursul timpului în care Dumnezeu le dă o vreme de har prin care să trăiască, sau ceva să facă. Acum noi aflăm că imediat după ce este dată acea vreme, oamenii de pe pământ încearcă să găsească ceva să contra-careze aceea, și uneori să facă o afacere făcută de om din aceasta.

⁹⁹ După ce Noe a avut corabia, și atunci imediat după aceea, Nimrod, acel renegat, el a zidit un turn, și a spus, „Dacă potopurile ar veni, noi ne vom urca doar sus și ajungem deasupra de acesta.” Și atunci Dumnezeu a venit înainte cu legea care doar . . . Vedeți, acea distribuție de vreme și-a trăit timpul.

¹⁰⁰ Și când Isus a venit, de asemenea, după lege, legea a vorbit despre Moise și . . . a vorbit despre venirea lui Cristos. Dar când El a venit, ei au fost așa de stabiliți în tradițiile părinților, ei aveau crezurile lor, ei aveau modele lor, ei aveau bisericile lor, ei au fost stabiliți jos, așa că a fost așa de greu pentru Isus să încerce să scuture acea împărăție (acea biserică) de la un crez, să-l creadă pe El. Și totuși Scripturile au vorbit în special despre acest Unul tot drumul de la prima distribuție de timp din Eden, „Sămânța Lui va zdrobi capul șarpelui.” A promis Isus prin fiecare distribuție de timp, și, când El a venit, ei nu L-au recunoscut, deoarece ei au fost așa de legați în crezul lor. Dar totuși acesta era adevărul Scriptural. Fiecare mesager și Mesajul lui l-a prezis pe celălalt care urma, de fiecare dată. Moise, profeții au prezis, Moise a prezis despre venirea lui Isus. Moise a spus, „Domnul Dumnezeu vostru va ridica un Profet asemănător mie.” De câte ori am fost noi prin aceea în Mesajele noastre în jurul lumii, că Mesia care venea urma să fie un Profet!

¹⁰¹ De aceea femeia de faimă rea, împotriva tuturor lucrătorilor, ea a crezut Mesajul. Femeia la Samaria, când Isus a vorbit cu ea, El a spus, „Adă-Mi să beau.”

¹⁰² Ea a spus, „Tu nu ai nimic cu ce să tragi. Nu este obiceiul ca Tu să-mi ceri mie, o femeie Samaritană.” Și conversația a mers înainte.

Atunci El a zis, „Du-te ia-ți bărbatul și vino aici.”

Ea a spus, „Eu n-am nici unul.”

¹⁰³ A spus, „Acea-i adevărat, tu ai avut cinci, și acela cu care tu trăiești acum nu este al tău.”

¹⁰⁴ Ea a spus, „Domnule, îmi dau seama că Tu ești un Profet. Acum, noi știm că acolo vine o vreme de schimbare în distribuire de timp. Acolo vine Unul Care o să fie uns, care se numește Mesia, Cristosul lui Dumnezeu, când El vine, El va fi acel Profet.” Cu cât mai mult a știut femeia aceea decât toți predicatorii din ziua aceea! Da. Și ea în starea ei, vedeți, ea a înțeles Scriptura. Totuși, o sărmană femeie mică, măritată cu cinci bărbați, și trăind cu al șaselea, și totuși ea a știut mai mult despre Scripturi, pentru că ea a luat-O chiar pentru valoarea Ei de față. Și ea a spus, „Când El vine, El va fi un Profet.”

Ce a spus Isus către ea? „Eu sunt Acela.”

¹⁰⁵ Și ea și-a lăsat vasul de apă și a alergat în cetate, a spus, „Veniți, să vedeți un Om Care mi-a spus lucrurile care le-am făcut. Nu este acela tocmai Mesia?” Vedeți? Acela era El.

¹⁰⁶ Acum, vedeți, ea—ea a știut că El venea, pentru că profeții și Scriptura, în zilele lui Moise, și în zilele profeților, și tot drumul în urmă în fiecare din aceste distribuirii de timp, a spus, „El va fi aici, și aceasta este ce va fi El!” O, vai!

¹⁰⁷ Dacă oamenii ar putea măcar să vadă asta astăzi, atunci ei ar cunoaște ziua în care noi trăim. Ei ar vedea că aceasta-i promisiunea lui Dumnezeu pentru ziua aceasta. Dumnezeu a spus că va fi în felul acesta. Nu există nimic greșit, marele ceasornic al lui Dumnezeu ticăie chiar exact timpul corect. Și, chiar conform cu știința, sunt trei minute până la miezul nopții. Astfel, voi vedeți, bătaia ar putea să vină la orice timp. Și aceea a fost cu vreo doi sau trei ani în urmă de când au spus ei asta. Vedeți, noi suntem la timpul sfârșitului. Dar, voi vedeți, noi am schimbat distribuirii de timp de la epoca bisericii vechi aici unde a fost ziua aceea mohorâtă, doar să te atașezi de biserică și să-ți pui numele pe registru; până la Lumina de seară, restaurarea, reîntoarcerea din nou a Duhului Sfânt pe pământ, o altă cincizecime, un alt semn, un alt lucru urma să ia loc. Și oamenii nu Îl cred, pentru că ei sunt așa de stabiliți cum au fost ei în zilele lui Isus. Înțelegeți? El a spus despre ziua aceasta. Când El a fost aici pe pământ, El a venit exact după Scriptură; atunci El a prezis despre *această* zi să vină.

¹⁰⁸ Acum, acum noi vrem să ne gândim despre alta aici. Eu am... Dacă voi vreți să citiți ceva din aceasta, Matei 24. Isus a spus despre ziua aceasta, El a spus că Iudeii se vor

aduna din nou în ziua din urmă. El a spus, „Când voi vedeți la smochin să-i apară mugurii, atunci să știți că timpul este aproape.” El a spus, „Acolo va fi o nedumerire de timp, durere între națiuni, marea mugind; bărbații slăbind de boli de inimă, constant.” Aceasta nu-i printre femei, acum, Aceasta-i printre bărbați. Isus nu a spus femeile; „bărbații.” Priviți la plagă! Și în ziua aceea ce o să vină la împlinire! Acela va fi semnul timpului sfârșitului, „Inimile slăbesc, frică, nedumeriți.” Apocalipsa, când Acesta a vorbit, profetul vorbea de această zi, el a spus că acolo va veni o vreme în care biserica va fi căldicică, Epoca Bisericii Laodicea în zilele din urmă. Înțelegeți? Ce este aceasta? Acesta-i Isus (ultima epocă) prezicând sfârșitul acestei epoci.

¹⁰⁹ Chiar exact ca în Eden, ca jos în timpul lui Noe, și jos în timpul lui Moise, jos în timpul legii—legii, și apoi în timp de har, și acum în timpul de seară. Există mulți alții acolo dacă noi—noi aveam timp, dar eu doar am sărit peste ele căci noi nu o să avem timp. Despre fiecare spunând ce o să fie în epoca următoare, dar biserica devine așa de bisericoasă cu crezurile lor, cu dogmele lor, și credințele lor prefăcute și teoriile lor făcute de om, până când ei pierd acel Cuvânt. Acum voi puteți vedea ce o să fie evangheliismul din timpul serii. Vedeți? Ce este aceasta? Acei care Îl duce o să fie numiți trăzniți. Ei vor fi așa de diferiți! Ei au fost în timpul lui Noe, ei au fost în fiecare timp. Dați afară din bisericile lor pentru că ei au crezut în Isus, toți care au ascultat la El au trebuit să fie excomunicați din biserica lor. Vedeți? Dar El a avut acea distribuire de timp, acela era timpul Lui, distribuția Fiului.

¹¹⁰ Acum, noi de asemenea aflăm că marele Duh Sfânt a profetizat despre aceea. Dacă vreți să vă notați unele din aceste Scripturi, Matei 24, și apoi puneți al Doilea Timotei 3:1. Duhul Sfânt vorbește despre o mare epocă intelectuală la timpul sfârșitului. Ați știut voi asta? Ce este aceasta?

¹¹¹ Joseph, tu ai călătorit cu mine mult aici în națiune și tu ai auzit despre mitingurile din străinătate. Eu merg în străinătate și am o sută cincizeci, două sute de mii, cinci sute de mii, și oamenii doar . . . Doar un lucru, care tu îl vezi făcut în fiecare zi, că mitingurile se desfășoară, aproape, aici în tabernacol; până la zece, douăzeci și treizeci de mii vor cădea pe picioarele lor. . . de pe picioarele lor, să-i dea laudă lui Dumnezeu. Ei Îl văd. Care este situația, că nu are loc în America? Acesta-i timpul intelectual. Ei vor pe cineva care poate vorbi nu de judecată, nu de lucrurile acestea, pentru că aceasta îi rupe de la părtășia lor cu cluburile lor și—și lojele lor, și—și lucrurile păcătoase la care ei aparțin. De aceea, dacă păstorul lor ar numi ceva în felul acesta, comitetul diaconilor îl vor da afară, și pun înăuntru pe altcineva, ceva ricky tânăr sau ceva. Voi știți ce vreau să spun.

112 Scuzați aceea, vedeți, eu—eu nu vreau să însemne aceea, vedeți, dar eu uneori eu devin prea entuziasmat, eu presupun. Dar eu vreau să spun . . . Ricky este în regulă. Mie nu-mi place numele, asta-i adevărat. Dar voi căutați aceea în numerologie, și voi ați re-numi pe copilul vostru. Da, domnule. Acum, Ricky sau Elvis, sau ceva în felul acela, oh, milă! Astfel, oh, oricum, acum, voi vedeți că ei trebuie. Ei nu au numele acelea din trecut, aceasta trebuie să vină. Aceasta este epoca pentru aceasta să fie aici. Sigur. Exact corect.

113 Acum, „Și acum Duhul spune.” Acum ascultați, eu vă citez din Scriptură.

Acum Duhul vorbește lămurit, că în vremurile din urmă, vedeți, vremurile din urmă unii se vor îndepărta de la credință, dând ascultare la duhuri amăgitoare, . . . învățătura diavolilor; și așa mai departe, vedeți.

114 Priviți cum o să fie ei, „Încăpățânați, îngâmfați,” mari gongi. Scuzați-o, dar voi știți ce numim noi goangă mare, expresia de pe stradă acum. Noi toți știm mai bine să o spunem astfel. „Încăpățânați, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu.”

115 Am stat acolo ieri, m-am uitat la bazinul de înot chiar dedesubtul nostru. Și, m-am întrebat, când un bărbat, care este un învățător de școală Duminicală, mi-a spus, „Aceea nu ar trebui să fie în Biblie, unde Isus a scuipat.” A spus, „Aceasta-i împotriva regulilor sanitare când Isus a scuipat și a făcut, și-a luat scuipatul Lui.”

116 El stătea, vorbind, Greaca originală a spus, „El a scuipat pe pământ.” Vorbind cu acest om, și a scuipat pe pământ. Când El a terminat, El și-a luat mâna Lui, s-a întins în jos, a luat scuipat cu țărână și la frecat pe ochii lui, și l-a spălat pe ochii lui, și a spus, „Du-te, spală-te în bazinul din Siloam (trimis) și îți se vor deschide ochii.” Și el a mers și s-a spălat, și ochii i s-au deschis.

117 Astfel insul acesta mi-a spus, „Aceea nu ar merge astăzi. Acea este împotriva regulamentului sanitar, reguli de sănătate.” Și atunci același om își ia familia, soția și toți copiii aceia jos acolo la acel bazin de înot unde toate femeile acelea și bărbații, și în apa aceea la timpuri din lună când ele nu ar trebui să fie înăuntru, în toată aceea. Ei nu se duc în veceuri uneori, și—și toate trupurile acelea murdare și murdărie înăuntru acolo, și ei sprițuind aceasta prin gura lor, și ochi, și lucruri ca acelea. Și atunci să spună că Isus a scuipat pe pământ și l-a făcut pe un om să vadă!

118 Am adus un băiețel de-acolo zilele trecute, el a spus, „Eu am înghițit ceva din apa aceea,” a spus, „eu sunt bolnav ca un cal. Eu—eu mă duc acasă.” Micuțul băiat poate să șadă

aici acum, care locuiește într-un trailer la vreo două sau trei blocuri în jos pe stradă, unde l-am dus, a spus, „Eu niciodată nu mă mai duc acolo.”

¹¹⁹ Și încă aceea se numește „civilizație modernă.” Vedeți la ce ajungeți? Vechea zicală despre „ai greață de o musculiță și înghiți o cămilă,” vedeți. Eu de-abea aștept să-l întâlnesc acum. Acum, acolo sunteți voi. Mai bine să vă lăsați de lucrurile acelea, vedeți.

¹²⁰ Un intelectual, „încăpățânat, îngâmfat, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu.” Eu citez Scriptura. Duhul Sfânt vorbește lămurit că aceasta va avea loc la timpul sfârșitului. „Încăpățânați, îngâmfați, având o formă de evlav- . . .” Ei bine, întâi, „Ei vor fi nestăpâniți, și disprețuitori de cei ce sunt dreți,” urători de aceia care cred Cuvântul. Îi vedeți? Ei nu sunt de acord cu aceste crezuri tradiționale și lucruri, așa că ei îi urăște.

¹²¹ Ca Fariseii și Saducheii aceia, ei au urât pe Isus. De ce? Pentru că El a—El a contrazis crezul lor. Vedeți? Nu că El a vrut să fie diferit, ci, El trebuie să trăiască, El era Cuvântul, Cuvântul viu trăind. El a spus, „Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți.” Vedeți?

¹²² Ei bine, același lucru este astăzi. Dacă un om predică aceste lucruri, și nu se întâmplă, atunci aceasta-i greșit, pentru că Scriptura a spus că se va întâmpla. Apoi dacă se întâmplă, atunci aceea este corect; nu omul este corect, ci Cuvântul este corect. Acum, însă aceasta este starea în care noi am ajuns astăzi. Voi vedeți, prietenilor, aceasta doar așa de rezonabil. Voi o vedeți? Eu zidesc aici să vă arăt punctul culminant aici la evangheliismul din timpul sfârșitului.

¹²³ Acum observați în timpurile acestea, epocă intelectuală, „Încăpățânați, îngâmfați, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu,” stau acasă miercuri seara să vizioneze unele din piesele acelea vechi vulgare, „Noi O Iubim Pe Susie,” sau „Lucy,” sau ce este toată treaba aceea, femeie măritată de o duzină de ori și trăiesc cu bărbați, și ei trăiesc. . . Și, o, vai, fiecare din ele măritată și divorțată, și se mărită și divorțează, și voi le faceți idoli, ca zeițe. Dar voi mai degrabă stați și vizionați aceea decât să participați la adunarea de rugăciune. „Iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu.” Să vină un meci cu mingea în oraș, sau Coloneii și Uriașii, sau orice a fost să se întâmple să se întâlnească aici afară pe undeva, ei închid bisericile să ajungă să participe la el. Să vină Elvis Presley jos aici pe stradă, cu ghitara lui, și să meargă să o avânte înainte și înapoi, sau careva din tipii aceia, într-o miercuri seara, adunarea de rugăciune ar fi închisă. „Iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu. Încăpățânați, îngâmfați, nestăpâniți, violenți, și disprețuitori de cei ce sunt buni. Având o formă de evlavie!”

Voi ziceți, „Ei sunt Comuniști.” Nu, ei nu sunt.

¹²⁴ Ei sunt membri de biserică, având o formă de evlavie. Dar ce? Tăgăduiesc Puterea de-acolo! Având o formă din Dumnezeu, dar spun, „Dumnezeu nu face lucrurile acestea. Vedeți, acolo nu este Putere la aceasta, tu doar accepți și faci *aceasta, aceea*.” Vedeți, fără schimbare de viață, nici nimic, aceasta-i doar—doar să aparții la biserică.

¹²⁵ „Având o formă de evlavie, dar tăgăduind Puterea de acolo. De la așa ceva stați la o parte,” Biblia a spus. „Căci acesta-i felul care se duc din casă în casă, și călăuzesc femei nesăbuite împovărate cu păcate, călăuzite de diferite pofte.” Aceea-i exact ce a spus Biblia. Acum noi trăim exact în epoca aceea. „Dar tu să faci lucrul unui evanghelist, dă dovadă plină de slujba ta.” Vedeți, asta este.

¹²⁶ Acum, prin acești mesageri și martori care noi îi vedem, noi aflăm în ce recoltă suntem noi. Priviți în ce recoltă sunteți voi dimineața aceasta. Priviți în ce recoltă suntem noi. Păi, El a spus, pe partea *aceasta*, aceste semne îi vor urma pe acei ce cred, ei vor fi de răs și batjocoriți ca și în zilele lui Noe. Și *aici* va veni acest alt grup înapoi aici făcând haz de ei, încăpățânați, îngâmfați, și având o formă de evlavie, și tăgăduiesc tocmai lucrul care îl pretindeți. Astfel voi puteți—voi puteți vedea în ce recoltă sunteți, vedeți, acești mesageri adevărați de astăzi! Isus a prezis că *acela* ar fi Satan cu mesajul lui. Și mesagerii Lui vor avea *aceasta* să meargă, aceste semne îi vor urma pe acei ce cred. Vedeți, mesagerii lui Satan vor avea o formă de evlavie. Mesagerii Lui vor avea aceste semne, luând sus șerpi, bând lucruri de moarte, scoțând draci, punând mâinile peste bolnavi, primind botezul Duhului Sfânt, semne și minuni. Acum, noi suntem într-una din recolte, și noi suntem la timpul sfârșitului. O, doamne!

¹²⁷ Nu-i de mirare că Isaia profetul a spus, „Trupul întreg este plăguit și plin de bube putrede, totul.” Unde am putea să ne ducem? Ce am putea noi face dacă ne-am uni toți împreună? Aceasta ar face-o mai rău decât oricând, vedeți, acolo ar fi tot felul de lucruri. Cum ei încearcă Consiliul Mondial al Bisericilor, aceasta niciodată nu va funcționa, ei au atești, necredincioși. „Și cum pot—cum pot doi să umble împreună,” a spus Biblia, „fără ca ei să fie de acord?” Vedeți? Și nu există nici doi din ei să fie de acord împreună.

¹²⁸ Mântuirea este o afacere individuală între, nu o biserică, ci între fiecare persoană și Dumnezeu. Umblând cu Cuvântul! Da. Uite, frate, cum noi vedem. Și eu știu eu devin îngrozitor de târziu.

¹²⁹ Observați, marele semnal de sclipire a luminii roșii a Venirii Lui este jos. Noi știm asta. Eu aș putea doar să iau multe Scripturi aici eu le am scrise aici jos să vă arăt, ce, noi suntem

la timpul sfârșitului. Iudeii s-au întors în Palestina, pomul de smochin și-a pus mugurii. Inimile oamenilor slăbesc de frică. Femeile, nestăpânirea în care sunt ele, cum aş putea eu să merg înapoi în Apocalipsa și să vă arăt că această națiune aici este marcată de femei, numărul femeii, numărul treisprezece. Noi avem, de la început, treisprezece colonii, treisprezece dungi, treisprezece fiecare lucru, treisprezece state, totul, treisprezece, treisprezece stele pe dolar, totul este treisprezece și o femeie.

¹³⁰ Când am stat nu cu mult în urmă în Elveția, și eu am vorbit. O femeie a spus, „Eu, noi vrem să venim acolo în America așa ca noi să putem avea libertate ca femeile de acolo.” Eu le-am spus ce au făcut ele. „Nu,” au spus ele, „noi nu vrem aceea, atunci.” Vedeți? Vedeți?

¹³¹ Dar aceasta-i America. Noi am putea merge înapoi și să arătăm aceea chiar aici, că aceea trebuie să fie în această națiune care apare când acolo nu este apă, nici oameni. Apare ca un miel, are două coarne mici, putere civilă și ecleziastică, dar ei se unesc împreună prin puteri politice, un Președinte nou care-l avem, aduce iarăși Roma înăuntru.

¹³² Eu vreau să-mi spună oricine, orice teolog de aici sau de alt undeva, unde Biblia prezice vreodată că Comunismul va stăpâni lumea. Să nu vă fie frică de Comunism, nu-i nimic de acesta. Acesta-i un lucru fals care îl folosește Dumnezeu să pedepsească națiunile cu el, să pedepsească națiunea. Sigur. Biblia zice că Roma va stăpâni lumea. Priviți la Împăratul Nebucadnezar, visul lui, vedenia lui, tălmăcirea lui Daniel, cum fiecare din acele împărății și distribuiri de timp lovesc chiar perfect, și chiar până jos la sfârșit era Roma. Astfel, aceasta o să fie Roma. Acesta nu o să fie Comunismul, ei sunt doar—ei sunt doar marionete. Asta-i tot. Ei niciodată nu se duc niciunde. Nu, ei nu vor merge.

¹³³ Cum Joseph tocmai a spus, „Inima Africii, păgânii aceia sărmani înapoi acolo nu sunt ca să fie stăpâniți. Ei deja au fost stăpâniți.” Acea-i ce se întâmplă cu ei astăzi, ei au fost stăpâniți. Ei vor dragoste, ei vor pe Dumnezeu. Și când Comunismul este păgân, atunci ei niciodată nu vor accepta aceea. Cu certitudine nu, sigur nu.

¹³⁴ Lumina roșie sclipește. Semnalul este jos. Venirea Lui este aproape. O, doamne! Isaia, al 60-lea capitol și al 2-lea verset, a spus, „Întunericul va acoperi pământul, și întuneric gros îi va acoperi pe oameni.” Și aceea este exact adevărat.

¹³⁵ Mesagerul și Mesajul din timpul sfârșitului se va întâlni cu stările din timpul sfârșitului. Nu gândiți voi așa? Acest Mesaj nu ar fi putut să fie predicat cu patruzeci de ani în urmă. Nu, Mesajul din timpul sfârșitului și mesagerul trebuie să se întâlnească. În urmă acolo în zilele acelea care ei le-au avut, acesta probabil că nu ar fi dat rezultat. Dar acesta trebuie să se înfrunte cu

condițiile din timpul sfârșitului. Fiți convertiți, credeți semnele Evangheliei! Acela-i Mesajul de astăzi. Spălați-vă sufletele în Sângele Mielului și credeți Evanghelia, că semnele timpului sfârșitului sunt aici, sămânța Evangheliei a avut loc.

¹³⁶ Ei vorbesc așa de mult despre reformă, eu voi merge cu ei pe aceea, ca reforma evanghelică. *Reformă* înseamnă „a fi curățit.” Astfel eu mă gândesc că noi avem nevoie de multă curățire, de necredința noastră, și să credem Evanghelia. Aceea-i adevărat. Prea mult din suspiciunile noastre și întrebări. Reformă! Chiar și cuvântul obișnuit în traducerea Greacă care spune *pocăință*, înseamnă „reformă.” Și *reformă* înseamnă „a curăța,” tot înapoi, trecutul, și să credeți Evanghelia în puterea Ei și manifestarea. „Aceste semne îi vor urma pe acei.”

Ei spun, „Doar la epoca aceea.”

¹³⁷ El a spus, „Până la sfârșitul lumii.” Acum, cineva are dreptate. Dacă omul care este un necredincios a spus că aceea a fost numai pentru apostoli, și Isus Însuși a spus „până la sfârșitul lumii,” atunci eu iau Cuvântul pentru aceasta. Aceea este, că El este adevărat!

¹³⁸ Dumnezeu vrea ca poporul Lui să fie separat de necredință și de necredincioși. Așa de mulți dintre voi oamenii faceți o greșală în aceasta, uneori îi lăsați pe copiii voștri să se joace aici afară puțin Oswald. Vedeți? Eu nu vreau să fiu diferit acum, și rigid, și așa mai departe, și să fiu vreun fel de fanatic. Eu nu intenționez aceea. Dar voi lăsați un... Voi să fiți siguri cu cine se duce fiica voastră afară în timpul serii. Vedeți? Poate voi ați crescut-o evlavios pe micuța fetiță pe la biserică, și primul lucru ce-l știți ea se duce afară cu Oswald sau unul din ei, și—și el este un ateu, necredincios, și viața ei va deveni ruinată și voi nu știți ce este el. Voi vedeți? Atunci el se căsătorește cu ea, și priviți unde sunt copiii voștri, nepoții voștri, atunci, voi vedeți. Fiți atenți. Dumnezeu vrea ca poporul Lui să fie separat.

¹³⁹ Voi citiți în Exodul 34:12 o dată, și vedeți ce i-a spus Dumnezeu lui Israel. „Când voi mergeți acolo în țara aceea, curățiți tot ce este acolo. Să nu aveți nici un singur lucru de-a face cu aceasta.” Iosua de asemenea, al 23-lea capitol și al 12-lea verset, urmăriți ce a spus Iosua, „Acum Dumnezeu va adus la această țară bună,” ca Biserica acum, „și va adus la acest pământ bun. Vă bucurați de el?”

Ei spun, „Amin, noi ne bucurăm.”

¹⁴⁰ A spus, „Acum acolo este ceva rămășiță, acei necredincioși aici afară, și să nu vă asociați cu ei. Să nu mergeți cu ei.” Să nu faci tu, soră, dacă băiatul acela vrea să te ducă la o sală de bal pe undeva, doar ca să ai o băutură mică de prietenie, să stai departe de el! Și același lucru, voi băieții, la fata aceea care ar face același lucru. Stați departe de ele!

¹⁴¹ Acum voi o să spuneți, „Fratele Branham este un ciudat bătrân.” Dar într-una din aceste zile voi veți afla. Dacă ați fi fost de-a lungul cărării pe care am fost eu, voi ați—voi ați ști că aceea-i adevărat. Da, domnule.

¹⁴² De câte ori am văzut eu, în camerele de mărturisire, unde fetele tinere să vină în—în dizgrație. Însemnarea aceea va merge cu ea până când ea moare, și lucrurile care ea le-a spus: Odată crescută într-un cămin bun Creștin, dar iată ce s-a întâmplat, ea a mers afară cu acest băiat. El era doar așa de drăguț că ea nu se putea ține departe de el, și—și totul în felul acesta. Și, primul lucru, el a fumat țigări și a avut o pleoacă în buzunarul lui, și ei au ajuns să bea, și iată-te aici. Vedeți? Și acolo este ea în dizgrație și așa. O, este un lucru jalnic. Voi o vedeți pe ambele părți. Așa că doar stați departe, separați-vă! Fiți plăcuți și buni cu fiecare, dar să nu fiți părtași la păcatele lor. Stați departe de aceasta. Da, domnule.

¹⁴³ Și aceasta-i întotdeauna, prieteni, conducătorii, de fiecare dată prin schimbarea acestei distribuiri de timp, i-a adus pe oameni cu totul încurcați. Aceasta nu a fost așa de mult poporul, dacă Evanghelia ar fi stat în amvon unde Ea aparține!

¹⁴⁴ Cum am vorbit la Bethany College acolo, Luteranii. El a spus, „Frate Branham, ce gândești tu că noi avem?” Și eu... el a spus...

Eu am spus, „Ei bine, iată ce este.”

¹⁴⁵ El a spus, „Care-i deosebirea între acest pentecostal despre care tu vorbești și noi Luteranii?”

¹⁴⁶ Am spus, „Biserica Pentecostală este biserica Luterană avansată. Aceea-i exact adevărat. Dacă voi ați fi stat unde ar fi trebuit să fiți, și voi ați fi fost Pentecostali.”

¹⁴⁷ Și noi toți vorbim despre cum l-am auzit pe cineva să spună aceasta azi dimineață, că, „Toate bisericile, toată—toată prima religie, toți Creștinii de fapt au venit de la Roma.” Eu vreau ca cineva să-mi dovedească aceea. Eu voi admite că toate denomiuniunile vin de la Roma. Dar Creștinii au început la Ierusalim.

¹⁴⁸ Așa că dacă ierarhia Catolică vrea ca noi toți să ne întoarcem înapoi la mama Creștinătății, eu voi fi de acord cu el la aceea, să mergem înapoi la Cincizecime și toți să primim Duhul Sfânt. Eu voi fi de acord cu el la aceea. Căci, acesta niciodată nu a venit de la Roma, acesta a venit de la Cincizecime. Biserica nu a fost inaugurată la Roma, ea a fost inaugurată la Ziua Cincizecimii. Sigur, nu sub dogmele lor, ci sub botezul Duhului Sfânt. Aceea-i ce încerc eu să spun. Dacă noi mergem înapoi, să mergem înapoi la începutul acestuia; nu înapoi la denomiuniune, voi mergeți la Roma, căci ei au fost primii care aveau o organizație sau o denomiuniune, și ea este mama la toate din ele.

¹⁴⁹ Și Biblia a spus așa, în Apocalipsa 17, „Ea este o prostituată, însăși, și o mamă a curvelor, fiicele ei.” Înțelegeți? Asta-i ce a spus Biblia. Isus Cristos a spus că, „Acea biserică Romano Catholică era o prostituată, și toate din fiicele ei Protestante erau curve cu ea.” Și El a spus, „Ieșiți afară din mijlocul lor, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei; și Eu vă voi primi, și voi veți fi fiii și fiice pentru Mine.” Vedeți? Deci acolo sunteți, vedeți, „Având forme de evlavie, și tăgăduind Puterea de-acolo,” și așa mai departe.

¹⁵⁰ Voi Metodiști scumpi, cum obișnuiați voi să aveți puterea lui Dumnezeu printre voi. Eu am mers și am stat... am purtat roba lui John când am fost în Londra, Anglia, să mă rog pentru Regele George de data aceea. Și ei m-au dus sus acolo la Wesley Chapel unde el a predicat la o mie cincisute în fiecare dimineață la ora cinci, înainte ca oamenii să meargă la lucru. A șezut acolo într-un scaun unde el l-a convertit pe acest luptător de cocoși, și eu—eu am șezut în scaun. Și am stat acolo, și am mers sus în amvonul lui. Și m-am rugat în camera în care el a mers la Cer. M-am gândit, „O, dacă John ar putea să știe ce a făcut biserica aceea Metodistă, el s-ar întoarce în mormântul lui.” Când voi obișnuiați să vă rugați pentru bolnavi și ați avut mari semne! Când John Wesley... stând acolo afară, acel mormânt eu am stat lângă el, unde este acolo un pom. Acea zi, predicând vindecare Divină, și—înalta biserică din Anglia, biserica Anglicană, a mers și s-a întors... Un grup de membri au venit jos acolo și au dat drumul la o vulpe și o grămadă de câini, și au împrăștiat adunarea lui John. Micuțul John niciodată nu a cântărit peste o sută și zece livre oricând în viața lui, dar el s-a întors și și-a îndreptat degetele, și a spus, „Voi fățarnicilor! Soarele nu va apune peste capul vostru de trei ori până când veți chema după mine să mă rog pentru voi.” Și el a murit în seara aceea, cu crampe în trupul lui, chemând după John să vină să se roage pentru el. Și el a murit. Vedeți? O, dacă Metodiștii ar fi Metodiști în felul acela, voi ați fi Penticostal. Asta-i adevărat.

¹⁵¹ Cum este cu voi Baptiștilor? Voi alergați jos la biserică pentru câteva minute, și dacă păstorul predică peste cincisprezece minute voi vreți să-l excomunicați. John Smith, fondatorul bisericii Baptiste, s-a rugat toată noaptea uneori, și a plâns pentru păcatele oamenilor până când ochii i s-au închis de plâns, și soția lui îl conducea la masă și-l hrănea cu lingura, dejunul lui. Nu vă mai puteți ruga cincisprezece minute. Care este chestiunea? Vedeți, voi aveți tradiții amestecate în Aceasta.

¹⁵² Mesajul încă se mișcă înainte. Israel a urmat Stâlpul de Foc. Unde El s-a oprit, ei s-au oprit. Unde El a mers, ei au mers. Stâlpul de Foc se mișcă înainte. Da.

¹⁵³ Acum noi aflăm că aceștia sunt conducătorii care o fac. Conducătorii întotdeauna au fost în amestecătură. Priviți la

bătrânul Datan acolo în urmă în timpul Bibliiei, în distribuirea legii lui Moise. El a fost acela care a condus mulțimea amestecată, Datan, a fost Core; când Dumnezeu l-a ridicat pe profetul Său Moise, și el avea Cuvântul Domnului. El a avut două milioane și jumătate de persoane acolo afară în deșert, și Ietro a venit sus și a spus, „Moise, aceasta o să te ucidă, povara ta este așa de mare.” Dumnezeu a luat o parte din Duhul Lui și L-a pus asupra a șaptezeci de bătrâni, și ei au profetizat. Aceasta nu l-a slăbit pe Moise nici un pic. El, dar Moise încă era ultimul răspuns, deoarece el avea AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

¹⁵⁴ Voi nu puteți merge sub un grup de oameni. Eu—eu înfrunt oricând căci—căci vreodată, când a folosit Dumnezeu vreodată un grup de oameni. El folosește un om. Exact. Un om la un timp, căci doi oameni au două păreri. Un om! Exact adevărat. Observați acum, fiecare distribuire a fost în felul acela, până jos de tot la capăt, a fost în felul acela de fiecare dată.

¹⁵⁵ Și acolo a stat Moise. Și voi știți ce a spus Core? El a spus, „Păi, Moise se comportă de parcă el este singurul care poate predica, el este singurul care are Mesajul. O, noi știm că Stâlpul de Foc plutește peste el, noi știm că Lumina este peste el, noi știm toată aceea, dar el se comportă de parcă el este singurul care are Mesajul.”

¹⁵⁶ El nu a vrut să spună aceea. El nu a vrut s-o spună în felul acela. El a încercat să corecteze poporul. Acolo erau prea multe idei. Voi trebuie să ascultați la ceva. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu a spus, „Doar separă-te de la el, căci Eu îl voi înghiți pe el și adunarea lui în pământ.” Și pământul s-a deschis și a ieșit foc, și ei au mers jos. Vedeți?

¹⁵⁷ Amestecul, conducătorii, conducătorii erau care au cauzat necazul printre oameni. Dacă nu ar fi fost, astăzi noi am putea veni aici în acest oraș și fiecare biserică și fiecare adunare ar veni împreună. Păi, ei ar avea acest loc, ei ar avea, oh, fiecare magazin de lichior ar fi închis. Păi, acest oraș ar fi așa de uscat până când un contrabandist ar trebui să se amorseze o jumătate de oră să obțină suficientă umezeală pe lângă el să scuipe. El. . . Păi, aceasta ar fi! O, scuzați-mă, eu nu ar fi trebuit să spun aceea. Așteptați. Aceasta, ce eu vreau să spun este aceasta, noi suntem toți risipiți. Aceștia sunt conducătorii. Dumnezeu poate să vină înăuntru să facă ceva, și conducătorii acestor grupuri mici se tem că ceva o să se piardă, ei vor sta. . . îi trage la o parte de la Acesta, în loc să accepte Mesajul lui Dumnezeu. Au fost conducătorii în zilele lui Noe. Au fost conducătorii, în zilele lui Moise. Au fost conducătorii, în zilele lui Isus. Sunt conducătorii, astăzi în Duhul Sfânt. Mulțimile amestecate! Ei spun, „O, lăsați femeile să facă aceea. De ce strigi tu la ele?”

¹⁵⁸ Așa cum am spus, eu cred că aici mai înainte, cineva mi-a spus zilele trecute, că eu întotdeauna am încercat să le fac pe surorile mele să se alinieze. O vedem, că ele sunt—ele sunt ținta.

Ele au fost ținta în fiecare epocă. Satan le-a folosit în urmă acolo în Grădina Edenului, și el le-a folosit de fiecare dată. Și când Biblia arată despre America și femeile ei în zilele din urmă, atunci eu încep să dau cu ciocanul înainte la aceasta. Și cineva a spus, „Frate Branham, poporul te consideră a fi un profet.”

Am spus, „Eu nu sunt.”

¹⁵⁹ El a spus, „Dar ei te consideră astfel. De ce nu le înveți să primească mari daruri spirituale? Să le înveți lucruri dacă tu. . . Dumnezeu lucrează cu tine, noi știm asta.” A spus, „De ce nu le înveți pe femeile acelea în loc să tai întotdeauna către ele?”

¹⁶⁰ Am spus, „Eu le-am predicat timp de treizeci și unu de ani, și ele sunt. . . Cum le pot eu învăța, cum le pot eu învăța algebra, când ele nici măcar nu-și cunosc ABC-ul lor? De ce este că ele nici măcar nu se ocupă să se comporte ca femei? De ce este că ele continuă să facă în felul cum o fac? Cum le poți învăța lucruri spirituale când ele nici măcar nu vor crede lucruri naturale? Cum le poți învăța lucrurile acelea?” Să vină biserica sus în tărâmul acela, și atunci ele pot să fie învățate în acel tărâm cum să primească daruri de la Dumnezeu și cum să manifesteze daruri și lucruri. Dar Duhul Sfânt nu va lăsa niciodată să vină până când inima aceea nu este în ordine și gata să o primească.

¹⁶¹ Atunci, Dumnezeu stă acolo ca o mare presiune. Să nu vă temeți că acolo vor fi prea multe din ele. Voi nu îl puteți epuiza pe Dumnezeu. Vă puteți imagina un mic șobolan cam așa de lung, șoricel mic sub marile grânare din Egipt, să spună, „Eu mai bine să mănânc un bob de grâu pe zi, că eu aș putea să-l termin înainte de recolta viitoare”? Ați putea să vă imaginați un peștișor cam așa de lung, să înoate afară în mijlocul oceanului, să spună, „Eu mai bine să beau apă cumpătat, deoarece, tu știi, ar putea să se usuce cândva”? O, vai, aceea este a încerca să epuizezi bunătatea și mila lui Dumnezeu față de poporul Lui! El vrea să vă binecuvânteze. El este gata, El presează. V-ați putea imagina a lua toate apele de pe pământ, mările și totul, și să le îngrămădești într-o țevă de patru picioare și să o pui sus acolo? Presiunea ar fi la fundul acesteia, încercând să găsească o fisură mică să-și picure calea dincolo. Aceea este ca presiunea Duhului Sfânt încercând să vină jos asupra fiecărei vieți.

¹⁶² Dar ei nu vor să o facă, ei iubesc crezuri și lucruri mai bine decât cum iubesc ei pe Dumnezeu. Voi trebuie să renunțați la lucrurile lumii, și să-l credeți pe Dumnezeu. Acela nu poate fi tăgăduit, voi ați văzut-o an după an, și timp după timp. Și Joseph a spus o dată, „Acesta niciodată nu greșește. Acesta trebuie să fie Dumnezeu.” Vedeți? Și aceasta-i promisiunea lui Dumnezeu pentru ziua aceasta. Nu eu; eu nu sunt promisiunea lui Dumnezeu. Eu sunt un om. Eu vorbesc despre Duhul Lui Sfânt care este aici. Aceea este promisiunea din ziua aceasta, „Oriunde, oricine.”

163 Acum, noi aflăm că ei erau aceia. Și, priviți, și noi vom lua spre exemplu, Balaam. Balaam, el a venit jos și i-a învățat pe oameni doctrina lui, și ei au spus, „Acum iată, noi suntem toți credincioși, noi suntem—noi suntem copiii fiicelor lui Lot, Moab sus acolo.” Au spus, „Noi suntem doar toți la fel.” Și el i-a amestecat, a cauzat căsătorii amestecate. El le-a făcut pe acele femei Moabite drăguțe, toate s-au gătit, și au venit jos aici și le-a spus la acești fii de Dumnezeu că ei erau—ei erau „toți la fel, de fapt; Dumnezeu este un Dumnezeu al tuturor raselor, și totul este în regulă.” Și el i-a căsătorit împreună. Și Dumnezeu a tras linia de separare, și i-a făcut să-și părăsească casele și totul. Ce a fost aceasta? Vedeți lucrul acela? Chiar exact ce a avut loc în urmă acolo înainte de potop, „Când fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor, ele erau frumoase de privit, și ei au poftit după ele și și-au luat neveste.” Vedeți? Același lucru a avut loc acolo.

164 Și același lucru-i acum! Iarăși este același lucru. Voi ar trebui s-o vedeți. Fiecare generație spune ce i se va întâmpla la următoarea. Iată-o aici. Noi o vedem. Noi știm că aceasta-i la fel, căci Biblia aici este să o declare că este la fel acum cum a fost. În regulă. Acum, și toată aceea contează, desigur, pentru—ziua în care noi trăim.

165 Acum, chemarea zilei, tot ce contează printre biserici astăzi, sunt membri. Acea-i tot ce vor ei sunt membri. Acum, noi toți știm lozinca Baptistă din 1944, a spus, „Noi vom avea un milion mai mulți în '44.” Noi îl cunoaștem pe scumpul nostru, grațiosul Frate Billy Graham, noi îi vedem locul lui în Scriptură, la care el se duce, ce face el. Dar aceasta-i întotdeauna „decizii, așa de multe decizii.” Doar denominațiune, asta-i tot ce vor ei. Vedeți?

166 Acela-i felul cum a fost în zilele lui Isus, același lucru. Ei nu au fost oameni răi. Ei erau orbi. Asta-i tot. Ei au fost orbi față de Adevăr. Isus le-a spus așa, a spus, „Voi Farisei și Saduchei orbi, ce faceți voi toți!” Ce a spus El că voi faceți? „Voi cărturari, Farisei, voi sunteți orbi!” El nu a spus, „Voi sunteți păcătoși.” Ei erau păcătoși, dar ce noi numim păcat.

167 Acum, noi numim păcat, „Săvârșind curvie, a fuma, a minți, a fura, lucruri ca acelea, acela-i păcat.” Acela nu este păcat. Acelea sunt atribute ale necredinței.

168 Biblia a spus, „Cel ce nu crede este deja osândit.” Necredința în Cuvânt, este păcat.

169 Priviți la oamenii aceia, sfinți. Păi, voi nu ați fi putut pune un deget pe ei, moral. Bunicul lor, și stră-bunicul, și stră-stră-bunicul, și stră-stră-stră-stră-bunicul au fost toți preoți. Ei au ținut legea aceea și tradițiile bătrânilor și a părinților, chiar perfect, jos prin generație. Nu a existat nici un defect asupra lor. Dacă ar fi, ei ar fi împroscați cu pietre.

Oameni buni. Și Isus a spus, „Voi sunteți de la tatăl vostru diavolul!” De ce? Fiind că ei nu au văzut Mesajul, Cuvântul. El era acolo.

¹⁷⁰ Și ei au spus, „Ei bine, omul acesta încearcă să sfâșie bisericile noastre.”

¹⁷¹ El a spus, „Voi Farisei și Saducheii orbi!” El a spus, iată ce a spus El, El a spus, „Voi veți trece mările să faceți un singur prozelit. Ce faceți voi toți pentru un singur membru! Și când voi îl aduceți în denomi-națiunea voastră, el este un copil de două ori mai mult pentru iad decât cum a fost el când a fost acolo afară.” Aceea-i exact ce a spus Isus.

¹⁷² Și dacă există ceva care este păgânesc și orice care este neevlavios, este a lua un membru de biserică conservator care gândesc că ei sunt așa de buni, și nu pot să vadă prin nimic decât ochelarii lor. Eu nu critic. Dar, da, eu critic, de asemenea. Și, aceea este chiar adevărat. Și Isus a spus, „Voi sunteți un copil de două ori mai mult de iad decât cum ați fost când ați început.” Și când noi luăm biserici, care nu contează cât de mulți membri care voi îi aduceți în acea biserică, și îi vedeți că se duc la cei cu pariuri și curse de cai, și stau aici afară și femeile cu pantaloni scurți pe ele, sus și-n jos pe străzi, și cântă în cor, aceea este cea mai mare piatră de poticnire care a avut-o vreodată păcătosul. Exact. Ei se așteaptă ca oamenii aceia care se numesc Creștini să trăiască o viață decentă, să fie o persoană diferită. Acela este un exemplu. Aceea este o piatră de poticnire. Acela-i un fățarnic. Acela-i de zece ori mai rău decât cum ați fost vreodată. Ar fi mai bine de voi să fiți acolo afară așa cum ați fost.

¹⁷³ Aceea-i când vine omul, și zice, „Ei bine, ei nu trăiesc nimic mai deosebit decât cum trăiesc eu. Ei bine, cu certitudine nu. Eu sunt, eu aș fi tot atât de bun cum sunt ei.” Aceasta-i o piatră de poticnire. Aceea-i exact așa. Îi vezi să spună, ei bine, ceva păcătos pășește sus și zice, „Isus a spus aceasta aici.”

¹⁷⁴ „Ah, aceea nu a fost, căci asta—asta nu înseamnă aceea. Aceea—aceea, El nu a vrut să spună aceea chiar acolo. Aceea a fost pentru altă epocă.” Păi tu necredinciosule! Vedeți? Care este situația? Tu pui o piatră de poticnire în calea acelei persoane.

¹⁷⁵ Isus, sau eu vreau să spun în Psalmi, David a spus, „Să nu ședeți în scaunul celui batjocoritor, ca să stați în calea celui păcătos.” Vedeți? „Să nu vă puneți în calea celui păcătos în felul acela și să ședeți în scaunul celui batjocoritor, făcând haz de acei care sunt drepecți, și stau în jur spunând că a fost o formă de evlavie. Dar cel ce-și găsește plăcere în legea Domnului, el iubește să o facă, el va fi ca un pom care este plantat lângă izvoare de apă. Frunzele lui nu se vor veșteji. Și orice face el va prospera, va veni la împlinire chiar exact.”

Acela este felul de biserică care-l vrea Dumnezeu. Conducători orbi ai celui orb, făcând, în aceste zile din urmă, vin batjocoritori, și așa mai departe.

¹⁷⁶ Mesajul evanghelistului din timpul sfârșitului este din Maleahi 4. Aceasta este o restaurare. Mesajul și mesagerul, amândouă, va trebui să fie o restaurare a Credinței. Iuda a spus, în Cartea lui Iuda, chiar cam treizeci de ani după răstignire, el a spus, „Fraților, îmi dau toată silința să vă scriu despre Credința noastră de obște, ca voi să vă luptați cu sânguință pentru Credința care a fost dată sfinților o dată în urmă acolo.” Vedeți? Vedeți? Maleahi a spus, că în zilele din urmă, ultimul profet din Vechiul Testament, că „Înainte ca Ziua cea mare și înfricoșată a Domnului să vină, Eu vă voi trimite pe Ilie profetul. Și el va reșeza Credința copiilor înapoi la, sau Credința copiilor înapoi la părinți, chiar înainte de timpul de nimicire.” Ce este acesta? Acesta-i un mesaj care merge înainte, un Mesaj și un mesager din zilele din urmă, acela nu să-i aducă înapoi la un crez, ci să-i smulgă afară din crezurile acelea și să-i aducă înapoi la Credința originală a părinților, a părinților pentecostali, unde trebuie să fie Biserica în zilele din urmă. Nu părinții Mozaici, ci părinții pentecostali.

¹⁷⁷ Părinții Mozaici erau Maleahi 3, „Eu îl trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele, să pregătească calea înaintea Domnului.” Matei 11:6 zice același lucru. Isus mărturisește că aceea era când El l-a văzut pe Ioan, a spus, „Ce ați ieșit să vedeți, un om îmbrăcat în gulere fine, întoarse în jur, și așa mai departe? Nu Ioan.” El a spus, „Acei care se îmbracă așa aparțin în palate regești, și aceste mari denominațiuni, care sărută pruncii, și căsătoresc, voi știți, și așa mai departe, îngroapă pe morți, și-i căsătoresc pe tineri, și așa mai departe. Ei sunt înapoi acolo.” A spus, „Ce ați ieșit să vedeți? O—o trestie clătinată de vânt? Nu, nu Ioan. Nu, nu, el nu s-a clătinat când ei au lovit împotriva lui.”

¹⁷⁸ Au spus, „Tu nu o să ai nici o cooperare dacă te duci acolo.” Aceasta nu i-a contat cu nimic lui Ioan, el a mers oricum. Vedeți?

¹⁷⁹ A spus, „Ce v-ați dus să vedeți afară, un profet?” A spus, „Eu vă spun, și mai mult decât un profet! Și dacă voi o puteți înțelege, acesta este despre care s-a vorbit de profeți, spunând, „Eu îl trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Mele, să pregătească calea,” Maleahi 3.

¹⁸⁰ Și în Maleahi 4, pentru epoca bisericii, El a spus, „Eu îl trimit la voi pe Ilie înainte de ziua aceea.” Acum, acela nu a putut să fie Ioan, fiind că lumea nu a fost arsă în urmă acolo și cel neprihănit să umble pe cenușa celor răi. Nu. Este epoca aceasta, un Mesaj care va merge înainte! Acela va face ce? Va restaura Credința poporului, Biserica astăzi care este

afară din toate aceste corupții diferite și un trup bubos, putred de denominațiune, înapoi la o Credință vie și un Dumnezeu viu. Mesajul merge înainte de ani. Asta-i adevărat. Este timpul acum ca noi să-l primim și să-l credem: evangheliismul din timpul sfârșitului este să restaureze. Ioel a spus același lucru, „Eu voi restaura toți anii care i-a mâncat omida.”

¹⁸¹ Priviți aici. Vă amintiți Mesajul meu recent despre pomul Miresei, vedeți, cum că ei l-au luat pe Isus? El era un Pom, Acela care l-a văzut David, un Pom plantat lângă râurile de apă, Roada Lui în sezon, cel mai perfect Pom. Și ei L-au tăiat jos și L-au atârnat pe un pom Roman făcut de om, ca o batjocură. Dar ce a făcut El? A înviat din nou a treia zi. Ce altceva a făcut El? El a așezat înainte un Pom al Miresei, un bărbat și o femeie ca pomii care au fost în grădina Edenului, doi pomi. Unul din ei, pomul vieții, și unul pomul morții. Și ce a făcut El? El a venit să răscumpere acest pom. Astfel de momente ce El l-a răscumpărat, la Calvar, El este gata să o planteze acum. O, doamne! Eu ajung să devin religios când spun aceea, vedeți. Să restaureze pomul Miresei Lui, acela care ar fi trebuit să fie în Eden, dar ea a căzut acolo pentru că ea nu a crezut Cuvântul. Dar aici El o să restaureze un pom care va crede Cuvântul! Și când ea a venit sus la Ziua Cincizecimii, acea Învățătură originală, acea Credință originală, atunci ce a început Roma să facă? Să trimită o omidă, să trimită o omidă păroasă. Și fiecare a luat jos partea ei de roadă, frunzele și totul, și l-a supt tot jos.

¹⁸² Dar cum profetul a văzut aceea, a spus, „Dar Eu voi restaura acel pom, zice Domnul.” Ea a început înapoi în Reformare. Ce a făcut ea? S-a organizat. Dumnezeu a curățit-o, chiar în Sfântul Ioan 14, a tăiat toate organizațiile jos de pe ea. Și ea a venit înapoi la Wesley, ea s-a organizat. A curățit-o.

¹⁸³ „Dar Eu voi restaura!” Ea încă vine. Acum ce face aceasta? În timpul de seară acolo nu va fi o organizație. Acolo va fi un—un vârf. Unde se coace rodul mai întâi? În vârf. De ce? Soarele îl lovește. Și în timpul de seară semințele sunt plantate acum pentru un pom al Miresei din timpul serii. Când Pomul Vieții se reîntoarce înapoi la pomul Miresei. Voi vedeți? Și Luminile de seară au ieșit acum să ude și să coacă roada aceea care a fost pe pomul care s-a plantat. Semințele sunt sămănate. Vedeți? Timpul de seară. Astfel evangheliismul din timpul serii va fi semnul din Maleahi 4, să restaureze credința poporului înapoi la Credința părinților. Da, domnule. Înapoi la Pietrele de clădire! Amin. Înapoi la . . .

¹⁸⁴ Astăzi conducătorii iarăși spun, „Numere, numere!” Aceea în urmă acolo ei au spus în timpul lui Isus, în distribuirea aceea. Isus a spus, „Voi fățarnicilor! Voi Cărturarilor, voi Fariseilor, voi traversați mările să faceți un prozelit, să câștigați un membru, și când îl aduceți înăuntru el este de două ori mai mult un copil

pentru iad decât cum a fost când a început.” Și astăzi ei vor—ei vor cheltui miliarde de dolari și fac tot ce pot ei ca să mai facă încă mai un membru de biserică. Și, când o faceți, este mai rău de el decât cum a fost el acolo afară. Voi puteți doar să faceți un fățarnic din el, îi lăsați pe bărbați să facă lucruri, ies afară în lume și râd și fac haz de Evanghelie, și fiecare lucru ca acela. Aceasta-i, vedeți, conducători din ziua aceasta iarăși spun, „Numere, numere, numere!” Aceea, aceea-i tot ce contează astăzi, sunt numere, hotărâri.

¹⁸⁵ Acum, acela este un cuvânt așa de mare astăzi, „hotărâre.” Eu doresc ca cineva să facă ceva hotărâre să slujească pe Dumnezeu în loc să se înscrie la o biserică. „Fă o hotărâre, vino înăuntru, puneți numele pe registru,” trimite o grămadă întreagă de persoane jos acolo, să scrie. „Care-i numele tău?” „John Jones.” „Îl accepți tu pe Cristos ca Mântuitor al tău?” „Da.” „Tu crezi că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu?” „Da.” Satan face același lucru, același lucru. Biblia a spus că el a crezut. El crede și tremură. Da, domnule.

¹⁸⁶ Dar tu nu tremuri când tu într-adevăr crezi, te bucuri, amin: „Toți acei care iubesc apariția Lui.” Așa cum am spus că cineva îmi spune constant, îmi trimite scrisori, „Frate Branham, tu îi sperii pe oameni de moarte, să le spui că vine timpul sfârșitului.” Sperii Biserica? Vai, acela-i cel mai glorios lucru care ar putea să se întâmple, Venirea Domnului, timpul sfârșitului. Eu doresc să fi fost chiar acum. Sigur. Păi, acesta-i cel mai glorios lucru la care m-am gândit vreodată, să-l întâlnesc pe Domnul meu. Această robă veche de carne eu o voi arunca, și înviez și apuc premiul veșnic, merg iarăși înapoi într-un un om tânăr, și trăiesc pe veci cu Domnul meu, cu tot poporul meu. Păi, vai! Nu mă pot gândi să mă lupt prin acest păcat și încercare, și dureri și suferințe în această casă veche de ciumă aici. Să părăsesc acest lucru și să merg la o—o cunună de neprihănire, păi, este cel mai glorios lucru ce l-am auzit vreodată! Cum a spus apostolul Pavel, „Am luptat o luptă bună, mi-am terminat alergarea, mi-am ținut credința, de acum înaintea acolo este o . . . Eu am ținut Credința, și de-acum înainte acolo este o cunună a neprihănirii pusă la o parte pentru mine, care neprihănitul Domn mi-o va da în ziua aceea; nu numai mie, ci la toți aceia care iubesc apariția Lui.” Nu *cred* în apariția Lui; ci „iubesc” apariția Lui, o astfel de bucurie să știi că El vine! Cu certitudine! Da, domnule!

¹⁸⁷ Dar astăzi aceasta-i „membri,” aceasta-i „hotărâri,” aceasta-i „aducem înăuntru membri de biserică,” așa de mulți membri. Aceea-i ce . . . Acela nu este evanghelist din timpul serii.

¹⁸⁸ Acum eu am să mă opresc doar un minut, și eu doar vreau să vă vorbesc din inima mea. Eu sper că eu nu—nu v-am ținut prea mult. Acesta-i . . . eu am cam șapte, opt minute încă, și eu doar vreau să vă vorbesc din inima mea.

189 Nu este acela adevărul acum, „Hotărâri, vă înscrieți la o biserică. Tu lasă biserica Metodistă și vino unește-te cu noi, Baptiștii. Sau, tu lasă-i pe Baptiști și vino unește-te cu noi, Metodiștii, Prezbiterienii, Luteranii”? Catolicii îi ia pe toți, vedeți. „Membru, membru, membru, membru, hotărâri, hotărâri.”

190 La ce folosesc pietrele dacă voi nu aveți un cioplitor în piatră să le formeze? Mărturisirile sunt pietre. Când Petru a făcut mărturisirea lui, Isus a spus, „Tu ești Petru, o piatră mică.” Dar la ce folosește o piatră dacă acolo nu este un cioplitor în piatră să-l formeze într-un fiu al lui Dumnezeu? Voi doar îngrămădiți sus o grămadă de pietre. Este asta adevărat? Această nu ajută nici un pic. Vedeți? Apa tocește piatra. Vedeți, aceea-i adevărat, acela este poporul. La ce folosesc pietrele dacă voi nu aveți un cioplitor în piatră adevărat cu o unealtă bună ascuțită să o formeze în locul potrivit în Casa lui Dumnezeu? Doar vreau să vă întreb, la ce folosesc hotărârile, la ce folosește să vă puneți numele pe registru? La ce folosește să veniți să vă uniți cu biserica, dacă cioplitorul în piatră nu este acolo care să fățuiască aceea și să-i facă să se lase de *aceasta* și *aceea*, și să-i taie și să-i facă în felul Acesta, și să-i pună în unghi și să-i facă ca Creștini care șed în Casa lui Dumnezeu, cu semnele să-i urmeze pe credincioși?

191 Acela-i evanghelist din timpul sfârșitului, care ia pietrele și le formează. Înțelegeți?

192 De ce folos ar fi pietrele dacă voi doar le îngrămădiți sus? Lăsați-le să stea unde sunt ele, și ar putea să facă puțin mai bine acolo afară decât cum ar face să le îngrămădești împreună. Ele ar putea să fie necesare acolo afară, și nu-i nici una din ele afară acolo. Vedeți, asta-i adevărat. Piatra nu este bună fără un cioplitor de piatră.

193 Isus socotește caracterul, nu membri. Voi știți asta? El socotește caracterele. Dumnezeu întotdeauna a încercat să ia un om în mâna Lui. Acea-i tot ce are El nevoie, este un om, și El va face lucrarea Lui de-a lungul anilor. Doar gândiți, El a putut să găsească numai un singur om neprihănit în timpul lui Noe. În timpul lui Moise, el a găsit numai un singur om neprihănit.

194 Priviți la Samson. Vedeți, Dumnezeu poate folosi numai ce tu îi predai Lui. Samson a fost un om mare puternic, el a avut multă tărie. Samson și-a predat tăria la Dumnezeu, dar el nu a vrut să-și dea inima. El și-a dat inima la Dalila. Vedeți? Și acela-i felul cu oamenii astăzi. O, frate, ei se întind în jos și plătesc datorii, și lucruri ca acelea, și zidesc o denominațiune mai mare, și așa mai departe în felul acela, dar, când se ajunge la a-și da inima, ei nu vor s-o facă. Acea-i adevărat. La ce bun este. . .

195 Petru a avut o sabie. El a scos sabia aceea, urma să-i taie urechea jos la marele preot, și lucruri ca acelea, el a făcut-o. Dar când se ajunge la curaj adevărat de Creștin, el nu l-a avut.

El s-a dat înapoi și L-a tăgăduit. Este asta adevărat? El a putut să-i taie jos urechea marelui preot cu sabia lui, sigur, el a știut cum s-o mânuiască. Dar când s-a ajuns la strâmtoare și la timpul să stea pe Cuvântul lui Dumnezeu, el nu a avut curajul, și chiar a tăgăduit că l-a cunoscut pe Isus.

¹⁹⁶ Aceea-i unde este aceasta astăzi. Noi avem curaj să construim clădiri și să punem milioane de dolari în ele. Noi avem curaj să punem orgi și scaune plușate, și de toate, și mergem afară și prozelăm din loc în loc, și-i facem pe Metodiști să devină Bapțiști, și așa mai departe, înainte și înapoi în felul acela. Dar când se ajunge la curaj de Creștin, să accepte Cuvântul, Mesajul lui Dumnezeu, și să stea acolo pe Acesta, noi suntem puțini. Așa că la ce folosesc pietrele voastre fără un cioplitor în piatră din nou? Nu este aceea adevărat?

¹⁹⁷ Dumnezeu se uită după caracter, nu membrime. Caracter! Eliazar, când el a mers să ia Mireasa lui—lui—lui Isaac, el s-a străduit până când a aflat caracter. Amintiți-vă, Abraham l-a pus răspunzător așa cum Dumnezeu ne pune pe noi răspunzători, asta-i adevărat, noi lucrătorii. „Caută-Mi Mireasa!” Dumnezeu să vă binecuvânteze inima. Eu nu caut membri, eu îi caut pe cei puri în inimă, vedeți, cineva care va crede Cuvântul.

¹⁹⁸ Eliazar a căutat, și s-a gândit, „O, eu nu pot să fac aceasta singur. Acolo-i prea multă răspundere. Eu îmi dau seama de răspunderea de a-i găsi lui Isaac...” Care, este modelul Bisericii, voi știți, Cristos; Rebeca, modelul Miresei. Și Eliazar s-a pus jos pe genunchi și a spus, „Dumnezeule, Tu—Tu doar trebuie să mă ajuți.” Și când el s-a referit la Dumnezeu, Dumnezeu l-a ajutat. El a obținut caracter.

¹⁹⁹ Vino înapoi la Cuvânt, frate. Vino înapoi la Dumnezeu. Nu da nici o atenție la vreo biserică la care tu aparții. Tu poți să stai acolo dacă tu vrei, dacă ei te vor lăsa. Dar, lucrul de făcut mai întâi, este, să vii la Dumnezeu. Asta-i adevărat. Acesta este evangheliismul din timpul sfârșitului. Da, domnule. Caracter!

²⁰⁰ Și când el a aflat, și atunci când Eliazar a găsit caracterul care era în femeie, Rebeca, mireasa frumoasă a lui Isaac, el i-a spus despre Isaac. Și ea nu a chestionat nici un lucru. Ea a crezut cuvântul mesagerului, și ea s-a pregătit să plece. Și ei au mers, la întreat pe tatăl, el a spus, „Doar întreat-o pe ea, fata este de vârstă. Întreat-o pe ea, hotărârea ei să fie.”

²⁰¹ Ea a spus, „Eu voi merge.” La ce? Un om pe care ea niciodată nu l-a văzut, de care nu a știut nimic. Dar totuși ea era gata, fiind că ea a fost predestinată și rânduită dinainte la aceea. Exact adevărat.

²⁰² Ați observat femeia spălând picioarele lui Isus? Ea nu a cerut după o binecuvântare. Ea doar a privit acolo. Și acolo, acel fățarnic a încercat să-și bată joc de El, să degradeze

caracterul Lui. Aceea-i ce au încercat ei întotdeauna să facă, să-L facă să arate mic. Unii oameni, voi știți, ei L-au urmat doar să facă aceea. Ei au spus, „Acum, uite aici. Bunule Stăpân, noi știm că Tu ești un om mare al lui Dumnezeu, nu Te temi de nimic. Să plătim noi tribut la Cezar?” Vedeți? Toate lucrurile! Aceea, doar să încerce să găsească ceva să-i înnegrească Numele Lui, să-l cănească. Și acest Fariseu L-a invitat jos acolo pentru prânz, acea denotațiune știind că ei L-au invitat acolo, ei au avut un interes pe undeva. Cum ar spune un cărțaș, „Un tromp sus pe mâneca lui.” Ei au avut ceva în comun.

²⁰³ Dacă tu vezi pe cineva în felul acela, care te urăște, cauza ta pentru Cristos, și atunci ei te aduc înăuntru, aceasta-i fie că ei vor să câștige o mulțime de bani după tine, sau să facă ceva, sau să te folosească în vreun fel. Vedeți? Acolo nu este... Ei nu vor crede Mesajul. Ei te au acolo pentru altceva. Vă gândiți că același Cristos nu discerne același lucru astăzi? Cu certitudine, El discerne.

²⁰⁴ Dar ei L-au adus înăuntru acolo, și ei au spus, „Acum, noi o vom dovedi.” Și L-au pus acolo în spate și L-au lăsat să intre mirositor, nu I-au spălat picioarele, nu L-au făcut bine venit. Șezând acolo în aceea, unde ei pășesc în robele acelea, voi știți, aduc înăuntru aceea unde caii și lucruri au fost de-a lungul drumului în zilele acelea, căile acelea mici vechi. Ei toți călătoresc în același fel. Roba aceea mare ridicând sus putoarea, și aceasta era pe El, și a puțit de la praf și lucruri pe drum. Și miros vechi, ca în grajduri și lucruri. Și acela era pe El, mergând la o casă de musafiri cu covoarele acelea mari de șnur pe podea, fiecare lucru. Ei au avut un fel de unguient, ei—ei le-au spălat fața și au spălat picioarele, și le-a dat o pereche de papuci de cameră, parcă, și le-a pus sandalele sus. Apoi a venit înăuntru după ce a fost tot îmbrăcat și aranjat, și i-a aranjat părul, și a venit înăuntru. Atunci tu îi întâmpini pe musafirii tăi, și atunci—și atunci tu—și atunci tu—tu îi saluți și îi îmbrățișezi. Ei se îmbrățișează unul pe altul de gât, și se sărută unul pe altul pe gât. Înțelegeți? Cum ne-ați văzut pe Joseph și pe mine cu un timp în urmă punându-ne brațele în jur unul la altul, bătându-ne pe umăr unul pe altul. Și ei s-au sărutat unul pe altul pe gât. Dar acel Fariseu, după ce L-a invitat înăuntru acolo, și El ședea înapoi acolo, ei nu I-au spălat picioarele, ei nu I-au făcut nici un lucru, L-au lăsat să gadă acolo doar să facă haz de El.

²⁰⁵ Dar ceva sărmană prostituată mică degradată, cu câțiva bănuți care i-a câștigat acolo afară în existența ei de faimă rea, ea L-a văzut așezat acolo. Și lacrimile mari i se rula în jos pe obraji ei. Ea a mers jos acolo și a cumpărat o cutie de alabastru, cu toți banii care-i avea. Ea s-a strecurat înăuntru cumva și a ajuns înapoi acolo, și ea a căzut jos la picioarele Lui, și ea a

început să plângă, părul ei căzut în jos. Și—și ea plângea și își lua. . . Ei nu aveau nici un ștergar să-I spele picioarele, și ea și-a luat acest păr și I-a șters picioarele. Ce apă frumoasă pentru picioarele Lui, lacrimile unei păcătoase pocăite! Și dacă El și-ar fi mișcat doar piciorul, ea ar fi sărit sus. Ea nu a cerut nimic, ea doar a văzut că avea nevoie să se facă.

²⁰⁶ Nu putem noi face aceea astăzi? Vai, noi nu cerem nimic. Aceasta are nevoie să se facă, Evanghelia are nevoie să fie predicată. Fie că noi primim un bănuț, sau orice, nu contează nimic. Eu niciodată nu am luat o ofertă în viața mea. Aceasta este o necesitate. Aceasta este o cauză. Separați-vă, și bisericile vă urăsc, și fiecare alt lucru, și vă azvărle afară, și doar ce prieteni puțini aduni împreună. Dar acesta-i un Mesaj. Acesta trebuie să meargă, oricum. Eu niciodată nu m-am pus la radio și mari programe de televiziune unde eu ar trebui să-i implor pe oameni pentru bani. Eu nu aș putea face asta. Eu vreau să fiu fratele vostru. Eu vreau să merg unde Dumnezeu. . . Dacă sunt cinci persoane aici, merg acolo. Merg pe aici, unde sunt un milion, Dumnezeu va face cale ca eu să merg. Asta-i tot. Doar o trăiesc prin credință. Acela-i felul cum noi toți ar trebui să o facem. Și, mulțumesc lui Dumnezeu, mulți din ei o fac, voi vedeți, în același fel. Asta-i adevărat, ei o fac.

²⁰⁷ Priviți la această femeie mică. Isus nu a mișcat nici un picior. Priviți la acest fariseu bătrân stând jos acolo, a spus, încercând să facă haz de El acum, a spus, „Acum, dacă El era un profet, El ar ști ce fel de femeie Îi spăla picioarele. Vedeți? El ar ști ce fel de femeie era în jurul Lui. Vedeți, acolo este El, asta arată clasa cu care El are de-a face.” Eu sunt așa de bucuros de aceea. Da. El a știut. „Priviți acolo ce fel de clasă de oameni este cu El. Noi suntem cei demni. Noi suntem membri bisericii. Și, priviți, păcătoasa aceea veche acolo afară cu El, femeia aceea, noi știm cine este ea, ea umblă pe stradă. Ea este. . .” Voi știți despre ce vorbesc eu. „Deci acolo, ea era felul acela de femeie. Priviți, priviți, acela-i felul de persoane care se ține după El.” Eu sunt așa de bucuros. Eu sunt așa de bucuros.

²⁰⁸ Asta-i ce am fost eu, voi știți. Eu am fost felul acela de persoană, nu eram bun, păcătos. Și fiecare din voi este la fel, care nu ați venit la El. Voi nu veniți doar ca să fiți un membru al unei biserici, voi veniți pentru că există ceva de făcut. Isus are nevoie să fie slujit, cineva trebuie să fie acolo. Haideți s-o facem. Ea nu a cerut, „Doamne, mă vei binecuvânta Tu, vei face Tu *aceasta?*” Nu, ea doar I-a spălat picioarele și le-a șters cu părul din capul ei. Voi știți, unele din surorile noastre trebuie să stea în capul lor să obțină suficient păr să șteargă picioarele Lui.

²⁰⁹ Și acolo erau buclele ei frumoase lăsate jos, și ea I-a șters picioarele. Și [Fratele Branham face un sunet de sărut—Ed.] ea îi săruta picioarele [Fratele Branham face un sunet de

sărut.] Lui continuu în felul acela. Isus doar a șezut și a privit-o. El nu s-a mișcat un țol. După o vreme, când ea a terminat, El s-a întors în jur.

²¹⁰ Acolo era bătrânul Simon stând acolo cu toată asociația ministerială, a spus, „Vedeți! Ha! Ha! Acela este El. Vedeți, ia te uită, aceea arată ce este El. El nu-i profet. Priviți la El!”

²¹¹ El s-a întors în jur și a spus, „Simon!” O, eu îmi imaginez că el era roșu în față. El a spus, „Eu am ceva să-ți spun. Tu M-ai invitat aici. Vezi? Când eu am intrat pe ușă, tu nu Mi-ai spălat picioarele, tu nu M-ai sărutat de bun venit, tu nu Mi-ai uns capul. Tu doar ai stat acolo, și ai încercat să-ți bați joc de Mine. Vezi? Tu M-ai adus aici înăuntru cu scopul acela. Și această femeie, de când Eu am venit, de când Eu am venit, ea în continuu Mi-a spălat picioarele cu lacrimile ei, și le-a șters cu părul din capul ei. Și ea constant, nu Mi-a sărutat gâtul, dar Mi-a sărutat picioarele.”

„Tu nu ai așteptat nimic, nu-i așa, soră?”

„Nu.”

²¹² „Dar Eu îți spun ție că păcatele tale, care sunt multe, sunt toate iertate.” Aha. Da. Vedeți? Tot drumul în jos ea nu a avut nimic deloc, ci doar o teamă că ea nu făcea lucrul potrivit, poate, dar aceasta era necesar să se facă, dar răsplata ei vine la sfârșit.

²¹³ Voi m-ați putea auzi să predic acest Mesaj. Voi ați putea vedea pe Duhul Sfânt să discearnă și să facă lucruri mari, și să înfăptuiască miracole. Voi ați putea să vă rugați, și aceasta niciodată să nu vină la împlinire. Mergeți înainte, răsplata voastră vine la sfârșit. Nu ar fi aceea mai bine chiar acolo? Da. Vedeți, faceți-i lui Isus un serviciu. Acela-i Mesajul din timpul Sfârșitului. El avea o Mireasă. Dumnezeu se uită după caracter. Și atunci după ce Eliazar a găsit caracterul, atunci lucrul următor era să o pregătească să plece. Acea-i la fel acum, frate, la fel acum. Mesajul din timpul sfârșitului nu este acolo afară în Babylon.

²¹⁴ Acolo-i unde eu v-am spus, Joseph, când acest frățior Suedez de-al meu a stat acolo afară și și-a pus capul pe umărul meu într-o zi și a plâns ca un prunc mic. El a spus, „Frate Branham, Dumnezeu m-a trimis aici, Chicago, a spus că eu voi vedea Chicago zguduit într-una din aceste zile.” Și el a spus, „Acum ei mă trimit departe. Ei îmi iau biserica mea chiar afară de sub mine, mare, cea mai frumoasă biserică din Chicago.” A spus, „Ei îmi ia biserica, și aici ei m-au pus afară. Ei m-au votat afară. Eu nu știu ce să fac.”

²¹⁵ Eu am spus, „Joseph, Dumnezeu nu minte.” Am spus, „Tu ai văzut Chicago zguduit. Acea a început în New York City când eu te-am văzut acolo, căci ei nu au vrut să coopereze cu tine, eu nici măcar nu m-aș fi dus.” Și nici măcar nu l-am

cunoscut, dar ceva privitor la el care m-a atras spre el. Acum, eu nu spun aceasta din cauza adunării misionare a lui din seara aceasta. Dar, asta era adevărat, eu am fost atras spre Joseph. Eu am refuzat să merg la Chicago, pentru că ei nu l-au lăsat să vină, nu au vrut să-l lase să vină înăuntru în cooperare. Am spus, „Atunci nici eu nu mă duc.”

A spus, „Tu nu îl cunoști.”

²¹⁶ Am spus, „Eu știu că nu-l cunosc, dar Dumnezeu îl cunoaște. El este slujitorul lui Dumnezeu. Și, pentru mine, el este în regulă.”

Și astfel atunci Joseph a spus, „Eu doresc să văd Chicago zguduit.”

²¹⁷ O, doamne! Să nu vă închipuiți că zguduirea acestuia nu înseamnă acea carne de tun acolo afară. Aceasta nu înseamnă acel gunoi care o să fie nimicim acolo afară. Biserica se zguduie. Vedeți? Acolo au fost numai o sută douăzeci afară din milioane, în camera de sus, când scuturarea a venit. Asta-i adevărat. Sigur. Aceasta-i o zguduire, este poporul. Cei . . .

²¹⁸ Priviți, când ei au avut acea mare trezire, acest Apollo, predicatorul Baptist care nu a primit Duhul Sfânt încă, nu a fost niciodată botezat în Numele lui Isus Cristos. Pavel trece prin coastele de sus ale Efesului, el află această biserică puternică de care vorbește Biblia, și el a mers pe-acolo și le-a spus calea Domnului. Și ei au spus . . . El a spus, „Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” Și ei au strigat și aveau un timp minunat. A spus, „Ați primit voi Duhul Sfânt?”

Au spus, „Noi nu știm dacă ar fi unul.”

A spus, „Atunci cum ați fost botezați?”

Ei au spus, „Noi am fost botezați sub Ioan.”

²¹⁹ El a spus, „Acea nu mai lucrează. Trebuie să fiți botezați din nou.” Și el i-a botezat din nou, în Numele lui Isus Cristos. Și și-a pus mâinile peste ei, și Duhul Sfânt a venit asupra lor. Ei au vorbit în limbi și au profețit. Și acolo erau doar cam opt sau zece din ei. Acea-i adevărat.

²²⁰ Zguduire! Vedeți? Dumnezeu nu zguduie aceea, iadul va zgudui aceea când acesta îl primește. Dar Dumnezeu zguduie Biserica Lui.

²²¹ Un Înger a venit la Abraham și grupul lui sus pe munte, și a înfăptuit un miracol, prin discernerea gândurilor care erau în inima lui. Este asta adevărat? Și Sarah în interior. Unde, îngerii care au mers la Sodoma au avut cu miile jos acolo. Vedeți, zguduirea vine în grup mic. Tu ai văzut aceasta, Joseph. Tu ai văzut Chicago să primească ultima lor chemare. Asta-i adevărat. Și Dumnezeu te-a onorat, a făcut chiar exact ce El a spus. O face pe Mireasă să fie gata, asta-i ceea ce este.

222 Acum noi o să încheiem chiar aici, prin a spune aceasta. Mesajul din timpul sfârșitului este să facă Mireasa gata și pregătită pentru Răpire. Ce poate acesta să facă? Conform cu Maleahi 4, este să-i aducă înapoi la Credința care a fost dată o singură dată sfinților. Să-i aducă înapoi la Credința părinților, partea pentecostală, în timpul restaurării. „Eu voi restaura, zice Domnul.” Acela-i eveniment real, evanghelist din timpul sfârșitului.

223 Acum eu vreau să spun aceste câteva cuvinte înainte să închei. Eu am trecut peste restul din aceste Scripturi, și poate cândva pot ajunge la ele. Dar eu vreau să spun aceasta. Noi credem că noi suntem la timpul sfârșitului. Noi credem aceasta. Și deși se pare ca la timpul sfârșitului, la timpul acesta, că Mesajul și Mesagerul sunt amândoi frânți. Se pare că Satan a încercat cât de bine a putut să ne pună obezi. Fratele Neville, accidentul lui; Fratele Crase acolo; și arma s-o explodeze. Vedeti, arată parcă, și chiar acum când fiecare biserică afară pe-acolo este cu degetul în jos pentru mine. Și, vedeți, vedeți, aceasta arată de parcă acesta este—acesta este cam chiar frânt. Arată de parcă noi suntem învinși. Să nu vă îngrijorați. Voi știți, aceasta-i de obicei la timpul acela când Dumnezeu pășește înăuntru pe scenă, despre ceva care El a urmărit pentru mult timp. Amintiți-vă.

224 Vă amintiți că odată acolo erau niște copii jos într-un cuptor aprins, ei țineau cu adevăr la acel Cuvânt. Totul a mers greșit. Ei i-au aruncat în temniță. Ei i-au ținut peste noapte, ei urmau să-i ardă în dimineața următoare. Și se părea că sfârșitul era aproape, ei au pășit chiar sus până la cuptor. Dar El a venit călărind în jos să schimbe, scena a fost toată schimbată doar într-un moment.

225 Aceasta-i întotdeauna în acele momente cele mai slabe, când se pare că adevăratul Mesaj este aproape învins, aceea-i când Dumnezeu pășește înăuntru. El—El lasă Mesajul și pe mesager să ajungă la capătul drumului, vedeți, atunci El vine înăuntru și El călărește pe valurile înalte. Acea-i adevărat.

226 Amintiți-vă, acesta era Isus, când vrăjmașii Lui s-au gândit că ei L-au avut biruit, necredinciosul a spus, „Noi L-am putut pe cruce.” Saducheii și Fariseii care L-au urât și L-au atârnat pe o cruce, s-au gândit, „Noi Îl avem acum.” Îhî. A fost cam la timpul acela când Dumnezeu a călărit înăuntru pe scenă, L-a înviat în dimineața de Paști, și a rupt împărățiile lui Satan, a dezgolit iadul, a luat cheile morții și a iadului, și a înviat cu ei. Sigur, aceasta era chiar la acel timp slab. Mesajul Lui, El a predicat Cuvântul, El a stat pe aproape, și de toate, atunci a fost acel moment foarte slab atunci când vine biruința. Când El a făcut tot ce a putut El să facă, atunci Dumnezeu a venit înăuntru. El a schimbat scena.

²²⁷ Iacob a fost care a fugit de Esau, ferindu-se *aici* și *acolo* (dincolo la . . . ? . . . și acei diferiți) în a încerca să se ascundă de Esau. Atunci inima lui a început să ducă dorul să meargă acasă. Și pe drumul lui spre casă, el a trimis mesageri, el a trimis oferte și fiecare alt lucru, încercând să-l potolească pe Esau. Dar aceasta a fost când Iacob a ajuns la capătul lui, a fost când Iacob nu a știut încotro să se întoarcă. El Și-a pus nevasta și copiii lui dincolo de—de apă, și el a trecut înapoi peste pârâu. Aceasta a fost când Iacob s-a luptat toată noaptea, până când tăria lui i s-a dus, și el a fost infirm și a fost slab, și trupul lui a fost zdrobit. A fost la timpul acela când Dumnezeu a venit călărind înăuntru pe scenă. Dimineața următoare, ce îl aflăm noi? Un prinț neînfricat, după slăbiciunea lui. Se părea că el a fost învins. Dar noi îl găsim un prinț neînfricat. Mesajul mergea înainte, și mesagerul era cu acesta. Acea-i exact adevărat. El a fost un prinț neînfricat ziua cealaltă.

²²⁸ Esau, chiar, când el a avut nevoie de el cel mai rău, Esau, când el l-a întâlnit. Și amintiți-vă, tot în același timp Dumnezeu a lucrat la inima fratelui său, de asemenea. Acea-i adevărat. Și Esau a venit la el, și a spus, „Eu am armate aici.” A spus, „Ah, tu ești slab, Iacob. Trupul tău este năpăstuit. Tu ești zdrobit.” A spus, „Eu—eu—eu . . . Eu voi trimite soldați împreună să te ocrotească,” chiar când el a avut nevoie de ei.

²²⁹ Dar el a găsit ceva. A spus, „Eu voi merge singur.” Amin. Aceasta a fost când el s-a recuperat din slăbiciunea aceea, el s-a recuperat de la șocul acela.

²³⁰ Când Isus s-a recuperat de la șocul morții, El a fost cel mai tare, El a putut să meargă printr-o clădire fără ca măcar să miște un mortar al pietrei. El a putut să mănânce pește și pâine. Amin. O, da. A fost timpul, după ce slăbiciunea a venit, că el s-a găsit puternic. Aceasta a fost după ce a venit slăbiciunea.

²³¹ Și arată de parcă este destul de slab și pentru Mesaj și mesager. Dar să nu vă îngijorați! Pe undeva, eu nu știu cum, dar eu am încredere în El. El va veni călărind înăuntru pe scenă într-o zi. Să nu vă îngrijorați. Hai să mergem împreună. Să ne aplecăm—să ne aplecăm capetele împreună. Evangheliism din timpul sfârșitului.

²³² O Dumnezeule, marile Lumini de seară au strălucit acum pentru o vreme. Noi Te-am văzut să cercetezi în jos prin aceste intervale aici, aducându-i pe acei care erau doar umbre de bărbați și femei, mâncați cu cancer, orbiți, bolnavi și năpăstuiți, doctori de la chiar de la Mayo și peste tot au renunțat la ei. Acum ei șed aici în dimineața aceasta, și mulți din ei sănătoși și tari. Nu numai aici, ci în jurul lumii. Femeile și-au primit copiii lor înviați înapoi la viață, după ce au fost morți cu orele. Copii fiind omorâți pe drum, cu automobile, pronunțați „morți” și întinși afară, fără vreun os sănătos în ei; și în timp de un minut să umble în jos pe drum, laudând pe

Dumnezeu. Da, Doamne, Tu ești Dumnezeu. Timpul de seară este aici. Semințele evangeliste de seară au fost semănate, Tată, și acum se pare că aceasta devine cumva un timp de infirmitate. Mulți din aceste. . .

²³³ Când Tu prima dată ai venit pe scenă în urmă acolo în distribuirea Ta, toți dintre ei, „Acel profet tânăr din Galilea!” O, ei toți s-au adunat în jurul Tău. Dar când Tu ai început să lovești în ei și le-ai spus despre crezurile lor și—și lucruri, atunci ei s-au îndepărtat de la Tine. Tu a trebuit să stai singur. Și în final ei Te-au dus la Calvar. A arătat de parcă ei au câștigat, arăta de parcă marele lor—lor grup intelectual a învins cauza lui Dumnezeu. Dar, o, nu! În dimineața de Paști pământul a avut o răceală nervoasă, mormântul s-a deschis și Fiul lui Dumnezeu a înviat. El a avut cheile morții și iadului. El a avut botezul Duhului Sfânt în drepturile Lui să-l dea atunci. El i-a spus Bisericii Lui, „Mergeți sus acolo la Ierusalim și voi așteptați, și Eu Îl voi trimite asupra voastră, și atunci voi Mă mărturisiți până când Eu vin iarăși înapoi.”

²³⁴ Și atunci Tu ai stat și le-ai spus cum va fi timpul, și aici suntem noi în timpul sfârșitului. Doamne, vino călărind înăuntru din nou, nu vrei Tu, Tată? Noi devenim oboșiți, epuizați. Omul ne-a refuzat de peste tot, denominațiunile tot este cu degetele mari în jos. În California acolo, acei sfinți scumpi stând acolo afară plângând, patruzeci de biserici, și acel singur conducător s-a ridicat și a spus, „Ei bine, dacă el botează, folosind Numele Domnului Isus, noi nu îl vrem.” Și a respins Evanghelia de la acei oameni sărmani flămânzi.

²³⁵ Și, Tată, eu am spus, „Vino întâmpină-mă cu Scriptura,” și el nu a vrut să o facă. De ce? El știe mai bine. Tată, de ce—de ce s-au înfuriat păgânii și poporul și-a imaginat un lucru zadarnic? Cu adevărat prin a întinde mâna Fiului Tău Sfânt Isus, să vindece pe bolnavi, și să arate semne și minuni ale sfârșitului. Aceasta se repetă, Doamne. Eu mă rog pentru ei. Dumnezeuule, să nu-i lași să fie lepădați. Ei sunt mulți din ei oameni buni încă acolo înăuntru. Admite, Doamne, ca ei să vadă și să vină afară.

²³⁶ Și adunarea noastră mică în dimineața aceasta, Tată, noi nu cunoaștem inimile oamenilor. Tu cunoști. Acest grup mic aici. Eu mă duc drept acolo afară, oricum. Și acum înainte să plecăm de la biserică, Doamne, acest grup mic care a rămas aici, ei sunt pelerini. Ei nu pretind să fie din lumea aceasta, Doamne. Ei sunt străini. Ei au fost născuți din nou, ei sunt creaturi noi. Ei au venit de la lucrurile lumii, să slujească pe Dumnezeu, știind că, „Noi nu râvnim după bogățiile deșerte ale acestei lumi care așa de rapid se descompun. Noi ne avem speranțele zidite pe lucruri Eterne, ele niciodată nu vor trece.”

²³⁷ Tată Ceresc, dacă prin vreo șansă ar fi unul sau mai mulți printre noi în dimineața aceasta care niciodată nu a avut un

simțământ ca ei să facă acea întoarcere, eu mă rog ca Tu să le vorbești inimilor lor la timpul acesta. Și fie ca ei cu blândețe și umilință, în inimile lor, doar să predea totul Ție, și să spună, „Doamne Isuse, fi milostiv față de mine, un păcătos. Eu nu vreau să mor în starea în care eu sunt acum. Și fără să știu dacă eu voi trăi chiar până la capătul zilei, atunci nu este nesăbuit să-mi irosesc timpul cu lucrurile lumii!” Și fiecare lucru de aici va pierii, și oamenii vor pierii cu lumea. Dar Dumnezeu, Tatăl Etern, nu poate să piară, nici nu poate poporul Lui. Fie ca ei să-L accepte acum, Tatăl nostru Ceresc.

²³⁸ Sfințește aceste batiste așezate aici pentru cei bolnavi și nenorociți. Ei au spus că au luat de pe trupul lui Pavel, batiste și șorțuri, și duhuri rele au plecat de la ei. Vindecă-i pe cei bolnavi care sunt în mijlocul nostru în dimineața aceasta. Eu mă rog ca să nu existe nici o persoană slabă printre noi.

²³⁹ Fie ca marele Duh Sfânt să se miște peste audiență acum, și fie ca fiecare să-și dea seama de Prezența Lui. Și așa cum am citat la început, când o furtună vine sus într-o vară secetoasă, vânturile au fost pârjolitoare și fierbinți, praful a suflat, dar, cu totul dintr-o dată, noi putem auzi tunetul, noi putem vedea cum se ridică norul. Și am spus că semnalul roșu este jos, El vine. Și noi simțim briza răcoroasă, primirea binevenită a Duhului Sfânt așa cum El se mișcă peste locurile noastre pârjolite. Ajută-ne astăzi. Mântuiește pe cel pierdut. Umple cu Duhul Sfânt, Doamne, repede, înainte să se stingă luminile, căci semnalul este deja jos. Vechea corabie a Sionului este în cantoane acum, și nu o să fie mult până când ea va chema. Și, dintr-o dată, ei vor avea un ziar afară, „Ce s-a întâmplat? Sute de persoane de-a lungul națiunii au dispărut.”

²⁴⁰ O Dumnezeule, atunci este prea târziu pentru restul din ei, Răpirea a venit. Judecata va lovi pământul, cei neprihăniți vor fi duși. Atunci se vor duce ei la morminte, și spun, „Ei bine, nu a fost... Au deschis ei acest mormânt? Păi, ce s-a întâmplat aici?” O, acela care s-a încrezut în Dumnezeu, care a murit cu ani în urmă, va fi deja dus. „Atunci, o, ce plâns și bocet când la cei pierduți li se spune de soarta lor. Ei vor striga la stânci și la munți,” conform cu Scripturile, „se roagă, dar rugăciunile sunt prea târzii.” Fie ca aceasta să nu fie așa cu careva care sunt prezenți astăzi aici.

²⁴¹ Și în timp ce ne avem capetele aplecate, inimile noastre aplecate, de asemenea. Eu sunt o persoană foarte ciudată privitor la a invita pe oameni la altare, eu cred că aceasta nu este învățătură apostolică. Eu cred căci chiar unde sunteți așezați voi vă faceți hotărârea, fie că voi într-adevăr vreți să trăiți sau să muriți. Eu cred că aceasta depinde de voi. Și dacă există cineva aici care niciodată înainte nu a văzut-o de fapt chiar în felul acela, și își dă seama de ora în care noi suntem, și v-ar place ca eu să vă amintesc în rugăciune, că voi vreți

să deveniți un Creștin, și voi vreți să fiți unul asemenea lui Cristos în viața voastră și să fiți gata pentru venirea Lui, ați vrea doar să vă ridicați mâinile pe aici prin clădire. Domnul să te binecuvânteze, și binecuvânteze pe tine, și binecuvânteze pe tine, și pe tine, și pe tine. Dumnezeu să vă binecuvânteze înapoi acolo în spate, să vă binecuvânteze jos aici. Aceea-i bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnișoară, chiar la încrucișarea de drumuri de viață, soră. Aceea este o hotărâre mare. Tu ai putut să faci o mulțime de mari. . . Dumnezeu să te binecuvânteze, tată. Da, tu ai fi putut să lucrezi multe zile grele în viața ta, de asemenea, și să crești un copilăș. Mamă, tu așezată lângă ea. O Dumnezeule! Poate tu ți-ai crescut familia și ai făcut multe lucruri mari, ai mângâiat obrăjorii pruncului când el plângea, ai legănat leagănul cu mâinile tale mici tinere, acum ele sunt bătrâne și slabe. Tu ai fi putut legăna pruncul și ai făcut multe lucruri bune, dar cel mai bun lucru care l-ai făcut vreodată a fost când ți-ai ridicat mâna atunci. El te-a văzut. Scuzați-mă, vă rog.

²⁴² Tatăl nostru Ceresc, Tu ai văzut mâinile. Tu știi ce a fost în spatele lor. Acum ei sunt trofee ale acestei adunări. Ei sunt trofee ale Mesajului. Tu ai spus, „Toți care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine, și nimeni nu poate veni numai dacă Tatăl Meu îl atrage mai întâi.” Și Tu ai vorbit la acest popor. Și ei au șezut acolo, și conform cu știința ei nu ar putea. . . mâinile lor se presupun a sta în jos, căci gravitatea le ține în jos. Dar ei au rupt și au sfidat legile științei. Ei au Duhul în ei care a ridicat mâna, aceea-i contrar cu știința, pentru că Duhul înăuntru acolo poate să rupă știința. Și ei și-au ridicat mâna pentru că acolo a fost un Spirit al lui Dumnezeu în jurul lor, care a spus, „Tu ești. . . tu ai nevoie de Cristos.” Și ei și-au ridicat mâinile, „Amintește-mă, O Doamne.”

²⁴³ Cum a spus tâlharul muribund la cruce, a spus, „Amintește-mă când Tu vi în Împărăția Ta.”

²⁴⁴ Și ce i-ai spus Tu lui? „Astăzi tu vei fi cu Mine în Paradis.”

²⁴⁵ Și mă rog, Tată, ca chiar în ziua aceasta ca Tu să iei în Împărăția Ta, în părtașia Ta aici pe pământ, pe fiecare din acești credincioși, și să fi bun cu ei. Isuse, Tu ai spus, când Tu ai fost aici pe pământ, în Sfântul Ioan 5:24, „Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață Eternă; și nu va veni la judecată, ei nu vor fi acolo când judecata lovește pământul, ci ei au trecut de la moarte la Viață.” Tu ai promis-o, Doamne. Eu îi pretind. Și acum la toți care și-au ridicat mâinile, și chiar acei care au crezut în inima lor că ei ar trebui, și nu au ridicat, eu ți-i dau Ție în dimineața aceasta, Tată, ca trofee ale harului lui Isus Cristos și al Cuvântului Lui care noi l-am predicat în dimineața aceasta. Ei sunt ai Tăi, Păstrează-i în siguranță, Doamne, până în ziua aceea. Și fie ca ei să crească ca prunci. Fie ca apele de aici din bazin

să-i găsească, așa cum și-au mărturisit păcatele lor, murind, fiind îngropați în Cristos, să învieze din nou la o viață nouă, să umble într-o lume nouă, să umble cu asociați noi, să umble în companie nouă, să umble cu îngeri, să umble în Prezența Supranaturalului. Lucrurile acelea care ei nu le pot vedea în jurul lor, dar ei simt și știu că ele sunt acolo. Ele sunt lucrurile care durează, Supranaturalul este cel ce durează. Noi îi dăm Ție Tată, în Numele lui Isus. Amin.

²⁴⁶ Acum, îmi pare rău că a trebuit să vă țin puțin peste timp, și eu sunt sigur că voi. . . Vă simțiți bine? Acum, adunarea, uneori eu trebuie să tai și să străng. Acum către voi care v-ați ridicat mâinile și credeți în Domnul Isus, ei vor avea serviciu de botez, eu presupun, în seara aceasta. Sau, da, mă gândesc că bazinele sunt umplute dacă voi îl vreți chiar acum, și robele și așa mai departe sunt gata. Dacă voi doriți să fiți botezați chiar acum, oricând, noi suntem aici numai să o facem. Și acum după ce am tăiat și retezat. . .

²⁴⁷ Noi—noi vă mulțumim străinilor din porțile noastre, că ați venit să vă împărtășiți cu noi în dimineața aceasta în jurul Cuvântului lui Dumnezeu, noi vă apreciem că ați venit. Domnul să vă binecuvânteze. Așa de bucuroși că ați fost aici.

²⁴⁸ Eu văd un prieten de-al meu șezând în spate în clădire aici, pe care nu l-am văzut de mult timp. Eu nici măcar nu știu numele băiatului. El este un bun prieten de-al meu. El este vărul unei fete cu care eu am umblat, Marie Francisco. Eu nu-mi pot aminti despre cine sau care este numele lui. Vrei să-ți ridici mâna? Noi suntem bucuroși să te avem să șezi acolo și Dumnezeu să te binecuvânteze. Băiatul acela a fost un Creștin pentru mulți ani. Și eu sunt. . .

²⁴⁹ Prietenul meu aici, Jim Poole, câți m-ați auzit vreodată să-l menționez pe Jim Poole, un prieten din copilărie, fiul lui și soția.

²⁵⁰ Și Donny, eu nu-mi pot aminti numele lui de familie. Gard—Gard, Donny Gard și drăgălașa lui soție mică aici. Ei au fost sus acasă ieri să mă viziteze. Așa de bucuros să-i am în dimineața aceasta.

²⁵¹ Și eu cred că acesta-i un frate străin șezând chiar aici lângă Fratele Way. Și, o, așa, chiar aici, poate eu sunt greșit, și eu uneori eu uit fețele. Și eu sunt bucuros să vă am pe voi toți înăuntru aici în dimineața aceasta.

²⁵² Și acum, înainte să plecăm, după tăiere. . . Și, voi știți, Biblia a spus că Cuvântul lui Dumnezeu. . . ca hotărârea aceea, făcând o piatră, dar tu trebuie să ai un cioplitor în piatră să o taie afară, să-ți facă forma. Vedeți? Și Evrei al 4-lea capitol a spus, „Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit și mai puternic decât o sabie cu două tăișuri.” El taie, taie împrejur, taie jos ce-i în plus. „Chiar un discernător al gândurilor și intențiilor din inimă,” Cuvântul lui Dumnezeu. Și El taie.

²⁵³ Acum, doar pentru închinare, să cântăm cântarea mea mică favorită veche, una din favoritele mele, „Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc.” Cât de mulți Îl iubiți într-adevăr? Mie nu-mi pasă dacă voi sunteți un Creștin sau nu, voi spuneți „Eu Îl iubesc pentru că El m-a iubit mai întâi.” Să o cântăm împreună acum, toți împreună.

Eu Îl iubesc, Eu Îl iubesc
Pentru că El m-a iubit mai întâi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

²⁵⁴ Nu iubiți voi aceea? Să o cântăm din nou. În timp ce o faceți, dați mâna cu cineva în jurul vostru. Nu vă ridicăți, doar spuneți, „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate,” cineva pe lângă voi, astfel voi, fiecare se simte foarte bine venit. Aceea este urarea noastră de bun venit aici la tabernacol, de la mine, fiecare din voi. În regulă.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Dumnezeu să te binecuvânteze, frate,
Pentru că El m-a iubit mai întâi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

²⁵⁵ Să ne aplecăm capetele când îl fredonăm. [Fratele Branham și adunarea începe să fredoneze *Eu Îl Iubesc*.—Ed.] Acum strecurați-vă mâna sus spre El, chiar ușor. [Adunarea fredonează *Eu Îl Iubesc*.] Acum, nu este El minunat? Da.

²⁵⁶ [Un frate vorbește în altă limbă. Fratele Branham pauzează—Ed.] Doar foarte reverențios doar un moment.

Isus a spus, „Aceste semne îi vor urma pe acei ce cred. Ei vor vorbi cu limbi noi. Dacă ei ar ridica un șarpe sau să bea un lucru de moarte, nu îi va vătăma, căci un accident sau o explozie nu-i va vătăma. Ei își pun mâinile peste bolnavi, și ei se vor recupera.”

Voi doar așteptați un minut, să vedem dacă vreo tălmăcire va veni pentru aceasta. Dacă străinii sunt în porțile noastre, noi așteptăm să vedem ce ne va spune Domnul prin acest mesaj.

[Un frate dă o tălmăcire—Ed.] Tălmăcirea. Amin. Aceea a fost tălmăcirea despre ce a spus omul acesta. Către persoanele de aici care ar putea să nu știe ce este aceasta, Acesta este Duhul. Aceasta se întâmplă des în tabernacol, dând un mesaj la popor.

Să ne rugăm.

²⁵⁷ Tată Ceresc, noi îți mulțumim pentru aceasta, fără să știm că cineva pe undeva, că Tu i-ai vorbit unei inimi pe undeva și Acesta a chemat iarăși înapoi, chiar în mesajul de încheiere, El a spus, i-a numit „copiii” Tăi, pentru că Tu ai chemat spre ei, și poate ei chiar s-au pregătit să plece fără să Te primească.

Acesta, mesajul a venit din nou. Astfel ne rugăm, Tată Ceresc, ca Tu să acorzi o mare porțiune din Duhul Tău peste oricare ar putea să fie persoana. Tu nu le-ai chemat numele, Tu doar ai vorbit. Și astfel, Tată, poate acela-i felul cum îl vrei Tu. Și noi doar ne rugăm, Tată, ca voia Ta să-i fie acordată acestei persoane sau acestor persoane, oricare ar putea fi ele, ca aceasta să poată veni jos la o chemare finală. Eu mă rog, Tată, că aceasta nu este, dar, în dimineața aceasta dacă ei Îl vor primi și cred cu toată inima lor, după ce ei au auzit Mesajul cum Tu ai vorbit și ai spus, și atunci fie ca ei să-L primească cu ceașca în sus, să primească Duhul. Fie ca ei să se ridice și să fie botezați în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor lor, și să fie cu dulceață umpluți cu Duhul Sfânt, și conduși într-o viață de serviciu și fericire. Eu îl predau la Tine acum, Tată, și adunarea, în Numele lui Isus. Amin.

²⁵⁸ Mesajele acelea uneori vorbesc, cineva, noi nu știm cine sunt ei. Uneori ei spun cine sunt ei, dar chiar cineva înăuntru aici care poate doar a început să se mute la o parte de la El. Și când voi o faceți, amintiți-vă, acela-i Duhul Sfânt vorbind la o limbă care doar necesită ceva inspirație; la fel care l-a vorbit, la fel care l-a tălmăcit. Acum, țineți minte ce eu tocmai am terminat să citesc, „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Vedeți, aceea-i în mijlocul celor credincioși. Noi nu credem că toți oamenii trebuie să facă aceea. Noi credem că acesta cade în biserică printre oameni. Uneori oamenii vin aici, și niciodată nu au auzit de un astfel de lucru înainte, și Duhul Sfânt cade peste ei și dă un mesaj, și vindecă persoane care șed acolo murind cu cancer, și tot felul de boli și lucruri, se duc drept înapoi din nou. Acesta-i Duhul Sfânt printre poporul Lui.

²⁵⁹ Voi Îl iubiți? Amin. Eu Îl iubesc, de asemenea. Noi sperăm să vă vedem deseară. Iar acum Fratele Neville, eu predau serviciul la Fratele Neville, păstorul nostru. În regulă.

EVANGHELISMUL DIN TIMPUL SFĂRȘITULUI ROM62-0603
(The End-Time Evangelism)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză duminică dimineața, la 3 iunie, 1962, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org